

FANTOMEN PÅ OPERAN

ELLER

OPERATION HÅLLA MASKEN

Ett Jubelspexmanus av Stefan Liedén, Mats "Masse" Burhammar, Henrik Frizén, Jennifer Jansson, Therese Jäger, Tommy Karlsson, Niklas Spångberg och Måns Östberg

Scen 1.1

På scen: Kristine, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Introsceenen görs i form av ett rep som slutar med att dirigenten Pierre avbryter och skäller ut alla inblandade för att dom är inkompetenta (enligt honom). Kristine vägrar spela den roll hon blivit tilldelad. Hon vill vara prinsessa istället.

Karaktärsintroduktion.

Dirrarna avslutar sin publikuppvärmning med "Varsågod Maestro" och Pierre bugar och slår in introlåten. Publiken ska inte tro att han är A-skådis utan spexets dirigent.

Introlåten ska gärna vara ur en musikal och absolut inte handla om prinsessor. Kanske "Lovely ladies" (på svenska) ur Les Misérables. Dom är mycket slitna prostituerade och det skär sig när Kristine vill vara prinsessa.

Kristine kommer in alldeles för finklädd (dom kläder hon har resten av spexet) med papperskrona och vill vara prinsessa. Pierre bryter när han upptäcker att hon sjungit lite om att vara prinsessa.

- Pierre *Frustrerat. Bryyyyyt.*
Kristine, vad är det du sjunger? Och vad är det du har på din hjässa?
- Kristine Men Pierre, det passar bättre med en prinsessa.
- Pierre Inte prinsessa nu igen, en sån är helt malplacerad
rycker av henne papperskronan du ju ska vara fattig prostituerad.
En i ensemblen fnissar.
Kastar den hopknölade kronan på den fnissande. Vad fnissar du åt?
Jag sparkar er om ni bara är här för att störa.
- Kristine *Trotsigt.* Det kan bara min pappa eller min styvmor göra.

Scen 1.2

På scen: André, Cherie, Kristine, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Operahusets prekära situation förklaras.

Karaktärsintroduktion. Cheries gullande med hunden introduceras.

Cherie	<i>Direktörerna kommer in mitt inne i ett gräl. Cherie bär på sin hund.</i>
<i>Arg, dominerande.</i> Du och dina idéer kommer att driva operan i konkurs en vacker dag.
André	Men älskling, jag är operan och operan är jag.
Mina visioner är som <i>avbryts av Cherie här nånstans</i> smör i ett härdat samhälle.
Cherie	Detta operahus har inte en chans
att återfå sin forna glans
om du inte spenderar mera
på ett bra manus som kan konkurrera
<i>till sin hund</i> eller hur Fifi? Han satsar alltid fel, minsann
som när han glömde beställa efterrätt
till våran bröllopsbankett.
Ja det gjorde han!
André	Men älskling, pengar är en världslig sak.
<i>Svävar ut i visioner.</i> Tänk dig en fattig bohemisk och okänd författare, en
dövstum albino klädd i trasor, som skriver i det dunkla skenet från en ljuskrona
där kristallerna darrar som höstlöv. Tänk dig ett höstlöv. Så vackert, så billigt.
Där ser du, som jag sa'
en opera behöver inte vara dyr för att va' bra!
Cherie	Det är tur att jag och Fifi
har tagit kontrollen över operans usla ekonomi.
<i>Till Fifi.</i> Ja, det är det putti putti.

Scen 1.3

På scen: André, Cherie, Kristine, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Det ska framgå att Pierre vill lägga ner operan. Man ska också kunna ana att det kommer att gå en skiljelinje mellan å ena sidan André och Kristine och å andra sidan Pierre och Cherie. Det ska också framgå att Kristine ofta omtolkar sina roller till att bli prinsessroller.

Pierre	<i>Till direktörerna, spelad artighet.</i> Monsieur André, Madame Cherie, Dessa tre klåpare <i>visar på tre killar ur ensemblen</i> måste sparkas på momangen.
Cherie	Ja, vi måste hålla hårt i francen.
André	Men älskling, <i>Cherie avbryter här nånstans</i> är det verkligen nödvändigt?
Cherie	Lämna in scenkläderna när ni går.
Kristine	<i>Förkrossad.</i> Hur ska vi kunna genomföra föreställningen utan en tenor?
Pierre	Det kan vi inte, <i>förhoppningsfullt</i> det är lika bra vi stänger igen butiken.
Kristine	Vi <i>kan</i> inte lägga ner operan, tänk på publiken!
André	Ja, utan operan tynar människosläktet bort.
Cherie	Om inte du hostar upp mer pengar inom kort så <i>måste</i> vi lägga ner.
Pierre	Ja, det är hög tid att det sker.
Kristine	Du är bara avundsjuk på mig för att jag tolkade rollen bättre än dig.
Pierre	<i>Upprört till André.</i> Herr direktör, hon är bortom all kontroll. Hon spelar prinsessa oavsett roll!
André	Vilken prinsessa var min lilla sessa den här gången?
Kristine	Snövit. Dom kan väl få stanna hela säsongen snälla pappa, säg att dom får.
André	Ja, operan blir stum utan tenor.

Scen 1.4

På scen: André, Cherie, Kristine, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Det ska framgå att Pierre vill till en annan opera, men bara kan bli fri om denna opera går omkull.

- Pierre Men andra operor sparkar ju folk i parti och minut.
Till exempel har den ärevördiga statsoperan fattat ett sånt beslut.
Dom har sparkat sin dirigent *tar fram ett brev ur innefickan*
och söker en ersättare som är kompetent.
Kanske en *läser innantill* stor, välkänd och erfaren förmåga som inte vill vara kvar
på en nedgången opera som sett sina bästa da'r.
- Kristine *Stampar högljutt ihjäl en spindel som oavsiktlig final på Pierres tal. När dom andra kollar trött på henne så säger hon försynt: Spindel.*
- Cherie *Stöttande, men gullar mest med Fifi* Sparken behöver du inte oroa dig för.
Livstidskontraktet du krävde gäller tills du dör.
Cherie gullar med Fifi, ställer Fifi på golvet där ljuskronan ska landa.
Visa vad du kan nu, sitt!!
Cherie håller på att lära Fifi sitta tills ljuskronan faller.
- Pierre *Ironiskt, bittert.* Ja, att det är juridiskt bindande är ju tur för min skull.
Det kan bara upplösas om denna opera går omkull.
- Kristine *Krossar en spindel.*

Scen 1.5

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Här sker en "olycka" av dramatiskt slag, publiken ska hoppa till. Cheries hund blir mosad. Det ska framgå att Pierre tycker att många olyckor är skäl att lägga ner operan.

- Cherie** *En ljuskrona faller ner på scenen och förstör något som ser värdefullt ut samt krossar Fifi. Det är nära att träffa Marie. André räddar henne och kramar om henne på ett beskyddande sätt. Stor chock bland alla på scenen. Förkrossad. Fifi!!!!!!!!!!!!!!
Scenarbetare och Marie kommer in. Marie med en hink och skurtrasa i hinken har hon en gryta.*
- Kristine** *Tröstande. Men hon kanske överlevde, precis som Snövit.
Scenarbetare tar bort ljuskronan och Marie tar upp det pannkaksplatta hundliket. Marie tar upp grytan, saltar på och lägger ner Fifi i den. Marie börjar skura bort blodet från golvet.*
- Pierre** *Förgrymmad. Vilken miss. Kommer på sig. Jag menar vilket misstag det skulle vara,
att fortsätta repet under denna fara.*
- André** *Ja, du har rätt,
Det vore som en Pekingopera utan falsett.
Till ensemblen. Ta trehundra taktters paus nu!
Ensemblen börjar gå ut.
Leder tröstande ut Cherie. Var inte ledsen kära du.
Om det skrivs en opera om det här nån gång,
då kommer Fifis dödsscen att bli jättelång.*
- Pierre** *Pierre skiner upp. Dessa olyckor tar aldrig slut
Operan måste stängas, absolut!*
- Kristine** *Det har ju redan skett så många olyckor att man kan konstatera,
att det är osannolikt att det händer några flera.*
- Pierre** *Sannolikt vore det helt osannolikt att du skulle klara sannolikhetsstentan!
Pierre går av scenen*

Scen 1.6

På scen: Kristine, Marie

Sceninnehåll: Introducera Maries författardrömmar.

- Kristine Marie! Pierre verkar vilja få operan att lägga ner.
- Marie *Oroligt, upprivet.* Men då kan jag inte bo kvar i städskrubben mer!
Du vet, den innanför dekorförrådets pissoar.
Och vem ska då sätta upp min opera när den blir klar?
- Kristine Har du skrivit en opera? Med musik?
Marie tar fram en hög servetter och andra skräppapper och visar Kristine
- Marie Ja, jag kom till Paris för att skriva pjäser och bli rik.
- Kristine En bra pjäs behöver operan garanterat.
Men varför skriver du på papper som nån kasserat?
- Marie Allt fint papper i containern är redan fullskrivet.
Att koka soppa på det är enda alternativet.
- Kristine Om jag vore en riktig prinsessa med en riktig prins
så skulle du få det finaste pappret som finns.
Låtställe: Arizona – M Lindsay
Omstart: En Kväll i Juni – L Berghagen

Scen 1.7

På scen: Kristine, Marie, Äppelförsäljerska

Sceninnehåll: Kristines prinsessdille förstärks

Försäljerska	<i>En gammal gumma som säljer äpplen kommer in på scen. Ett av äpplena i korgen är inslaget.</i> Äpplen, äpplen, köp ett äpple, syrligt eller sött. <i>Vänder sig till Kristine som står närmast.</i> Unga damen, vad sägs om ett äpple, saftigt och rött?
Kristine	liihhhh! <i>Springer bort och gömmer sig bakom Marie.</i> Marie, den elaka häxan försöker förgifta mig! <i>Försäljerskan ser förnärmat ut.</i>
Marie	Men gumman, häxor är bara fantasier.
Kristine	Nej, pappa har läst för mig om häxerier.
Marie	Lugn, en äppelförsäljerska gör inte en fluga förnär. <i>Till försäljerskan.</i> Vad kostar äpplet där?
Försäljerska	En franc, det är närproducerat.
Marie	Vad kostar ett inpaketerat? <i>Marie pekar på det inslagna äpplet.</i>
Försäljerska	En franc mademoiselle.
Marie	Då måste pappret va' gratis väl? Jag tar ett papper tack. <i>Försäljerskan ger henne pappret och går av konfunderat scenen.</i>

Scen 1.8

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie

Sceninnehåll: Antipatin mellan Cherie och Marie introduceras. Det ska också framgå att Marie är så fattig att hon äter papper.

Kristine *André och Cherie kommer in. Cherie har en ny liten hund.
Styvmor, Marie har... Blir avbruten.*

Cherie Jag är inte din styvmor, jag är din riktiga mamma som du vet.

Kristine *Glatt* Alla prinsessor har en styvmor, det är en självklarhet.

Cherie André har läst sagor för dig i alltför många år,
du blir faktiskt tjugo nästa vår.

Kristine Men Marie har... *Blir avbruten.*

Cherie Det patrasket *Hon menar Marie.* som du kallar vän
har inte skrubbat latrinerna än.

Marie Din dekadenta borgarbracka.
Vänta bara tills jag tjänat en hacka
och blir rikare än dig, ditt societetsvin.
Då ska du få skrubba *min* latrin!
Marie tar med sig hinken och går av scenen.

Kristine Dumma styvmor. Du ger henne ingen pardon
bara för att hon är fattighjon
och måste äta papper för att slippa hungersnöd.

Cherie Men varför äter hon inte bakelser om hon inte har bröd?

Scen 1.9

På scen: André, Cherie, Kristine

Sceninnehåll: Kristine har sett en prins på stan. Men det var på långt håll och i motljus så hon vet inte hur han egentligen ser ut. Nu tror hon att hennes dröm om att bli prinsessa ska slå in.

André kommer in.

Kristine	Pappa, du tycker väl som ja'?
André	Eh, visst min lilla ängel, det blir så bra.
Kristine	Prinsessa!
André	Förlåt, min lilla prinsessa!
Cherie	Du blir bara prinsessa om du gifter dig med en prins. Och inga såna finns sen kungen förlorade huvet och tronen i den franska revolutionen. <i>Till Fifi.</i> Ja alla prinsar är borta.
Kristine	<i>Triumferande</i> Jag såg en prins på stan imorse, jag svär! Så nu är jag kär!
Cherie	Var finns han?
Kristine	<i>Obekymrad</i> Vet inte!
Cherie	Vad heter han då?
Kristine	<i>Obekymrad</i> Vet inte!
Cherie	Men hur ser han ut?
Kristine	<i>Obekymrad</i> Vet inte! Men han hade en väldigt stor och stilig och maskulin <i>Cherie</i> <i>blir bara mer och mer förskräckt</i> hög krona.
Cherie	Nu har jag inte tid att tramsa mera, jag och Fifi måste undersöka vad allt kostar att reparera.
André	Men Fifi var ju vad den förra hunden hette.
Cherie	Den <i>här</i> heter Fifi Antoinette Fatime Eclair Jean d'Arc den <i>sjätte</i> , eller kort och gott Fifi. <i>Gullar med hunden när hon går av scen.</i> Putti putti.

Scen 1.10

På scen: André, Kristine

Sceninnehåll: Andrés enkla bakgrund kommer fram och att gjort av med alla pengar.

Kristine	Pappa, har inte du någon kung bland dina förfäder?
André	Nej. <i>Vill avstyra ämnet</i> Har du sett vilket fint väder!
Kristine	Vad jobbade dina föräldrar med?
André	Grävde ner King Edward i marken.
Kristine	Begravde dom monarken?
André	Nja, potatissättning.
Kristine	Potatissättning? <i>Besviket</i> Dina föräldrar var bönder, på så vis.
André	Ja, jag var utfattig när jag kom till Paris. Att få ihop tillräckligt med pengar tog många år. Men till sist räckte det precis till operan inklusive dekor.
Kristine	Men mamma, jag menar min <u>tråliga</u> styvmor, har sagt att din <u>stam</u> är på grön <u>kvist</u> .
André	Nja, Cheries <u>al</u> -dliga <u>furäldrar</u> hade <u>sågat</u> mig på <u>stubben</u> om dom vetat att jag hade mina <u>rötter</u> i <u>Ve-boå</u> . Det hade <u>barkat åt skogen</u> utan mina <u>lönner</u> Sen dess har jag inte lyckats vända <u>blad</u> och ta mig ur denna <u>vedervärdiga</u> situation. Tur att Cheries <u>gren</u> har <u>massa flis</u> i plån boken, för jag är helt <u>plank</u>.

Scen 1.11

På scen: André, Cherie, Kristine

Sceninnehåll: Både André och Cherie är pankor och försöker skyla över det för varandra.

- Cherie *Cherie kommer in på scen och tilltalar André*
Nu har Fifi gjort en uppskattning
av kostnaden av olyckans hela omfattning. *Hon räcker över en papperslapp till André. André tar lappen, vänder sig mot publiken och kollar på den. Vitnar i ansiktet.*
- André *Slår sig för pannan.* Oj. Mina pengar är lite upplåsta i investeringar för tillfället.
Kan inte du betala istället?
- Cherie *Pressad* Skulle en dam som jag, *uttala "g"*.
behöva ordna med pengabidrag?
Nå vet hut!
Du får lägga ut,
annars blir operan bankrutt.
Gullar med Fifi Ja, hela operan blir kaputt.
- Kristine Kom pappa, om operan ska ha en chans *Måste uttalas ns*
måste vi hitta en sponsor nånstans. *André och Kristine ut.*

Scen 1.12

På scen: Cherie, Pierre

Sceninnehåll: Pierre kommer på Cheries hemlighet och försöker utnyttja det för att få hjälp av Cherie att stänga operan. Det ska dock framgå att Cherie älskar sin make för mycket för att göra en sån sak. Det ska också framgå att Cherie är utstött ur sin familj på grund av sin kärlek till André.

Cherie *Pratar/gullar med Fifi medan Pierre kommer in och råkar höra. Det är tur att du kan bevara en hemlighet.
Att mina föräldrar gjorde mig arvlös är det bara du som vet.*

Pierre *Såååå, min förmodan är alltså sann. Cherie rycker till, inser att han kommit på henne. Ni är utstött ur er familj för ert äktenskap med en icke adlig man.*

Cherie *Hotfullt, defensivt. Våga inte berätta.
Min älskade make skulle bli helt förkrossad av detta.*

Pierre *Falskt inställsamt. Madame, ni missförstår mig.
Jag kan se till så era problem löser sig.*

Cherie *Förhoppningsfull. Vilken tur!
Fifi vill veta hur!*

Pierre *Om operahuset skulle råka ut för ett litet missöde
som till exempel övergår till fanatiskt tonfall brinna ner till grunden åter till sin falskt inställsamma ton leder försäkringsbolagets pengaflöde
till att er släkt tar er tillbaka på sekunden.*

Cherie *Upprört. Min make är operans själ och hjärta.
Han skulle aldrig överleva en sådan smärta.
Dessutom står det klart
att hans investeringar kommer ge avkastning snart.
Cherie stormar ilsket ut.*

Scen 1.13

På scen: Pierre, Goda samvetet, Onda samvetet

Sceninnehåll: Samveten introduceras. Onda vinner och får Pierre att vilja trappa upp. Påminn om Pierres drivkraft

Pierre	Så länge den här operan är intakt kommer jag <i>aldrig</i> bli kvitt mitt livstidskontrakt. <u>Låtställe: Dentist – Little Shop of Horrors</u> <u>Omstart: Respect – Aretha Franklin</u>
Onda samvetet	<i>Kommer in från ena hållet.</i> Spräng skiten.
Pierre	Att spränga vore ju en pangidé, men lite väl våldsamt dåd.
Goda samvetet	<i>Kommer in från andra hållet.</i> Våld löser ingenting, prata med dom är mitt råd. <i>Pierre står och tänker, reagerar på vad dom säger.</i>
Onda samvetet	Du är en <u>eländig ledare</u> ! Med <u>ohm</u> ständigt prat kommer man ingen <u>watt</u> .
Goda samvetet	Men att <u>koppla</u> loss ljuskronan fick inte önskad <u>effekt</u> .
Onda samvetet	Nej just det, vi måste <u>transformera</u> upp <u>spänningen</u> !
Goda samvetet	<u>Volt</u> föder bara mer <u>volt</u> . Du måste <i>här täpper Onda samvetet för Goda samvetets mun. Pierre lyssnar men hör ingenting.</i>
Pierre	<i>Efter en liten paus då han förgäves lyssnat efter sitt goda samvete.</i> Det måste till en upptrappning! Jag måste <u>spole</u> dom i min <u>krets</u> som har <u>kapacitans</u> att göra <u>motstånd</u> . <i>Pierre ut.</i>
Goda samvetet	<i>Båda samveten på väg ut tillsammans. Till onda samvetet.</i> Det där var ondskefullt.
Onda samvetet	Jag vet.

Scen 1.14

På scen: Will, Apu

Sceninnehåll: Wills tvångstankar och tics måste framgå tydligt.

In Will med käpp i handen. Först ena foten och ett steg och sen tillbaka ut, sen den andra och ut, sen hoppa jämfota in. Efter kommer Apu släpande på stora koffertar.

Will Hallå! *Knackar sin speciella trudelutt (tvångstanke)* Någon här?

Apu *Apu kommer in på scen, fullastad med bagage och en stor blombukett.* Herr William, är ni verkligen säkra på er sak att hon finns under detta tak?

Will *Irriterat* Jag är ju här inkognito, kalla mig Will.
Vi har ju kollat alla andra husen intill.
En sådan skönhet hör hemma på en opera, fattar du väl.

Apu Men vår båt går tillbaka till England ikväll.
Varför måste vi jaga denna donna?
I England finns det ju massor av såna.

Will Dom vill bara ha mig för min titel och min rikedom.
Blir lite drömmande poetisk. Men hennes skönhet står i högsta blom.

Apu Har herrn till slut hittat sitt hjärtas härskarinna?

Will Ja, min käre Apu. Nu ska jag bara förhäxa denna gudinna!

Apu Men era... eh.. hur ska det gå?

Will Med vadå?

Apu Med herrns ehm... egenheter?

Will Du menar mina diagnoser
av tvångstankar och neuroser?
Det blir inga svårigheter.

Apu *Neutral, för att demonstrera effekten* Herrn är så vacker och klok.

Will *Will vänder sig 180 grader och kastar reflexmässigt bort käppen av scen, slår sedan sig själv tre gånger i ansiktet eller något annat som understryker att det där med att kasta bort det han har i handen är ett tvångsmässigt beteende.*

Eftertänksamt, tittar på sin kastvilliga hand. Smickret kanske kan bli ett problem iblan'.

Men, kärleken övervinner allt om den är sann!
Ge mig blommorna nu och håll dig gömd.
Får hon veta att jag har en tjänare blir jag felbedömd.
Apu ger Will blombuketten och går ut.

Scen 1.15

På scen: Cherie, Pierre, Will

Sceninnehåll: Det ska framgå att det är Pierre som tvärt emot sin strävan ger Will idén att sponsra operan. Det ska också framgå att det är Will tics som strular till det för honom.

Will	<i>Pierre med en såg och börjar såga på någonting (i fällsyfte). Ursäkta mig... Pierre hör inte, är inne i sin egen värld, och fortsätter såga. Högre Ursäkta mig!</i>
Pierre	<i>Gömmer sågen bakom ryggen Jag skulle bara fixa en grej. Eh, vem är ni och vad är det ni vill?</i>
Will	<i>Jag är en alldeles normal engelsman, och jag heter Will. Skakar hand med Pierre på ett väldigt elaborerat sätt (tvångstanke). Pierre konfunderad. Jag letar efter världens skönaste mö. Han får se en affisch från en tidigare uppsättning, med Kristines bild. Pekar. Hon på bilden där, monsieur.</i>
Pierre	<i>Föraktfullt. Åh Kristine, vår supernova.</i>
Will	<i>Kärleksfullt. Åh Kristine, vi kommer bli lyckliga tillsammans vill jag lova.</i>
Pierre	<i>Knappast. Den här operan går redan på knä Och utan sponsor går den i konkurs, ta i trä <i>Pierre knackar på trä och Will måste till Pierres förvåning avsluta knackandet (tvångstanke).</i> och då kommer Kristines liv att ställas på ända.</i>
Will	<i>Mest för sig själv. Ånej, det får inte hända!</i>
Cherie	<i>Kommer in på scen Du som har kontakter i operavärlden, Pierre måste väl kunna hitta en finansiär?</i>
Pierre	<i>Tyvärr... <i>blir avbruten av Will här någonstans ...</i>känner jag ingen som skulle stödja den här operan.</i>
Will	<i>Entusiastisk Jag kan sponsra! Will, som har ena handen upptagen, gräver med sin fria hand i fickan och tar upp en sedelbunt som han lämnar över till Cherie.</i>
Pierre	<i>Äsch! Stampar i golvet i frustration. Will avslutar som med knackningen (tvångstanke). Pierre lämnar scen.</i>
Cherie	<i>Will har bytt fri hand och har precis grävt fram en till sedelbunt. Tack! Vem är ni som är så ädel och givmild i vår tragedi? Will kastar bort sedelbuntens av scen (tvångstanke) Tittar uppgivet på sin tomma hand.</i>
Will	<i>Eh, jag heter Will! Kysser Cheries hand på ett väldigt elaborerat sätt (tvångstanke).</i>
Cherie	<i>Konfunderad Cherie, operadirectrice. Och Fifi Antoinette Fatime Eclair Jean d'Arc den sjätte, världens klokaste hund, naturligtvis.</i>

Will Jag skulle uppskatta om vi kan låta sponsringen vara en diskret affär.

Cherie Självklart!
Ropar André! Kristine! Kom och träffa vår nye diskrete finansiär!

Scen 1.16

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Will

Sceninnehåll:

André, Kristine och Marie kommer in på scen. Marie fixar med Kristines kläder, hon är påkläderska också.

- André** **Sponsor?** *Sträcker fram handen mot Will. Trevligt att råkas, vi behöver en ny...*
André tystnar. Will märker ingenting, han står och fånstirrar på Kristine. André försöker igen, högre denna gång TREVLIGT ATT RÅKAS.
- Will** *Will vaknar till liv och skakar Andrés hand på samma excentriska sätt som han kysser hand.(tvångstanke) Sir.*
- Cherie** **Min dotter Kristine.**
Visar på Kristine.
- Kristine** *Glatt Styvdotter. Hon sträcker fram handen till Will.*
Will kysser Kristines hand på samma komplicerade sätt. (tvångstanke) Under tiden fortsätter Kristine:
Åh, en äkta engelsk gentleman.
Riktigt söt för att inte vara prins minsann.
Will kastar bort dom blommor han har i handen.
- Marie** *Ropar. Sallad!*
Springer ut efter buketten.
- Will** *Flyr av scen med en avskedsreplik. Tack... T-t-t-tedags...*
För sig själv.
Ånej, nu vet hon att jag är rik, vilket antiklimax.
Och till råga på allt tycker hon att jag är snygg till och mä'.
Hur ska hon nu kunna älska mig för den jag innerst inne ä'?
Marie kommer in igen med Wills bukett, decimerad. Hon äter på ett blad (kan ju vara ett riktigt salladsblad). Hon har sitt manus, skrivet på skräppapper synligt i nån ficka.
- Kristine** *Stampar ihjäl en spindel. Will måste avsluta som knackningen (tvångstanke) innan han försvinner av scen.*

Scen 1.17

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie

Sceninnehåll:

Nånstans plockar Marie upp den ihjälstampade spindeln och äter upp den. Hon kan smussla fram en spindel gjord av lakritsremmar.

Kristine Han är tokig!

André *Rättar sin dotter.* Excentrisk!

Cherie *Lystet Rik!*
Nu kan vi anlita en pjäsförfattare som fått bra kritik.

Marie Jag har börjat skriva en pjäs...
Blir avbruten

André Operan behöver nån som är lika musikalisk som Beethoven, genialisk som Chaplin och storslagen som Moby Dick, alltså en döv och stum albino, till att skriva en pjäs.

Marie Jag skriver på en pjäs, kan ni inte ge den en chans?

Cherie Inte kan en fattig trashank som du skriva något med substans!
Till Fifi. Näe, det kan hon inte, nej tack.

Marie *Argt.* Övergödda överklasspack!!!

Cherie En duktig författare blir rik och berömd,
du är fattig och bortglömd.
Alltså är du en bedrövlig författare.

Marie Kälkborgare!
Min pjäs och min musik,
kommer snart att göra mig rik.
En magisk flöjt är pjäsens ledmotiv
och en prins i jakt på kärleken i sitt liv.

Kristine Prins! Då kan jag vara en prinsessa med glasskor,
som bor hos sju dvärgar och har en elak styvmor!
Ha jättelångt hår,
som prinsen kan klättra i,
och ett jättestort törnsnår,
som han måste ta sig förbi.

Marie Nja, det var inte riktigt så jag hade tänkt från start,
men vi får se vad som hänt när jag skrivit klart.

Kristine *Övertygad om att det kommer bli som hon vill, för det brukar det ju bli.*
Du är verkligen min bästa vän.
Styvmor! Cherie slår uppgivet ut med armarna. Kan vi inte testa den?

Cherie Nej, en pjäs av en välkänd författare med gott renommé,
är oundgänglig för operans överlevnad, det måste du se!
Börjar gå av scenen och Kristine följer efter.

Kristine Men om vi säger att det är en berömd författare då?

Cherie Nej

Kristine Men om jag kallar dig för mamma ibland då?

Cherie Nej!

Kristine Om jag alltid kallar dig för mamma och slutar använda kronor?

Cherie Nej! *Båda av scenen.*

Scen 1.18

På scen: André, Marie

Sceninnehåll: André gillar pjäsen och lär Marie att uppföra sig.

Marie	Vad tror du om min pjäs innehåll?
André	Jag oroar mig för hur Kristines ska tolka sin roll.
Marie	Men jag har en prinsessroll som passar precis.
André	Ja, librettot kommer vinna många kritikerpris!
Marie	Men den där överklassragatan är inte receptiv.
André	<i>Vädjande.</i> Snälla sluta, hon är ju kärleken i mitt liv. Hon lyssnar om du bara presenterar det på ett fint sätt.
Marie	Kan inte du lära mig vett och etikett?
André	Ja, när jag uppvaktade Cherie var jag tvungen att lära mig sånt snobberi som att inte använda tungan när man kysser på hand.
Marie	Åh vilket bra tips. Har du fler som kan ro pjäsen i land?
André	Man står såhär. <i>André ställer sig i nån fjantig överklasspose, Marie försöker kopiera och misslyckas.</i> Mer såhär. <i>André korrigerar henne.</i> Och du skrattar som folk, tycker dom du är vulgär. För att passa in brukar jag göra såhär: <i>Förställt och stelt. "Ha ha"</i>
Marie	"Ha ha"
André	Vi testar: Vad är en groda utan ben?
Marie	Vet inte.
André	Hopplös
Marie	<i>Skrattar ihjäl sig och slår sig för knäna, tappat posen helt.</i>
André	Aja baja "Ha ha". Vi testar igen <i>korrigerar posen</i> : Hur tröstar man en kines?
Marie	Vet inte.
André	Soya soya.
Marie	<i>Skrattar ihjäl sig igen.</i>
André	Men skärp dig nu. Öva några gånger nu! <i>Dom övar lite.</i>

Scen 1.19

På scen: André, Cherie, Marie

Sceninnehåll: Svartsjukan blossar upp när Cherie missförstår. Hintar om att hon har ett förhållande med Pierre. André föreslår att Marie ska klä ut sig till Fantomen.

André	Nu är operan räddad, publikskaran kommer växa som gräs tack vare det du skriver till mig. Min pjäs. <i>André tar hennes skräppappersmanus, Cherie kommer in och hör det efterföljande. Han står med ryggen mot Cherie och det verkar för henne som han talar med Marie.</i> Mitt fulländade, underbara, sensuella lilla stycke. Jag älskar dig så jättemycke! <i>Cherie hajar till.</i>
Marie	Det här är den mest passionerad kärlekssagan som hänt sen Romeo och Julia sattes på pränt.
Cherie	Vad är det för hemlig kärlekshistoria ni talar om?
André	Nja, vi hade tänkt presentera den så småningom.
Cherie	Jag är din fru. Jag vill veta sanningen <i>nu</i> .
André	Det började med att Marie behövde hjälp med att få sin pjäs bra.
Marie	Ja, och han kom till det inre rummet och gav mig det jag ville ha. <i>Ställer sig i fjantig överklasspose. "Ha ha".</i>
André	Så tack vare det ska operan sätta upp Maries produktion.
Cherie	Det kan jag tro att du tycker din Casanovaimitation. Men det enda som kan rädda operan är en pjäs med Fantomen som författare. <i>Cherie tar några hotfulla steg mot Marie som ryggar undan.</i> Han var ett verkligt geni, din lusinfesterade tattare.
Marie	<i>André drar beskyddande Marie lite åt sidan. Det verkar för Cherie som dom ska vånslas.</i> Vem är den där "Fantomen"?
André	<i>Sneglar åt Cherie för att övertyga sig om att hon inte hör.</i> Det var en pseudonym jag hittade på, eftersom en fattig pjäsförfattare från landet aldrig skulle kunna slå
Cherie	<i>Står en bit ifrån. Dom lyssnar inte på henne.</i> Då kanske jag också har en affär. Kanske med Pierre!
Marie	Men varför skriver inte du pjäser nu, du som är så kreativ?
André	Operan har alltid varit min dröm, mitt hela liv. Men min inspiration sprang ur olycklig kärlek och misär, och den försvann när jag fick Cherie och blev lycklig och kär.
Cherie	Pierre förstår mig, innerligt, djupt och ofta, så du vet'e.
Marie	Men kände hon inte igen ditt anlete?
André	Nej jag gömde mig i katakomberna och var alltid maskerad.

- Cherie Nu går jag till Pierre, han har en sängplats reserverad.
Dom varken hör eller ser.
Kom Fifi
vi gör sorti.
Denne svekfulle galt.
Och för honom och hans opera har jag offrat allt!
Näe, om han ska va' otrogen
önskar jag att operan går åt skogen.
Cherie av scen bort från André och Marie.
- André Det har jag aldrig berättat för någon, inte ens Cherie vet.
Lova att du bevarar min hemlighet!
Låtställe: Brown Eyed Girl – V Morrison
Omstart: Fattig Bonddräng
- Marie Jag lovar.
- André Om Cherie vill ha en pjäs av Fantomen så får *du* gå och klä ut dig till denne.
Vi ses här om ett tag, jag ska se om jag kan förbereda henne.
André ut efter Cherie. Åh älskling!

Scen 1.20

På scen: Kristine, Marie

Sceninnehåll: Kristine och Maries vänskap odlas. Kristine ska ge sig av att hitta Fantomen och be honom skriva en pjäs. Marie föreslår det för Kristines skull.

- Kristine *Kommer in. Bekymrat.* Min elaka styvmor lyssnar inte på mig.
Glatt. Men det är ju precis så det ska vara, helt okej. *Åter bekymrat.*
Men det är ju lite synd för din pjäs skull.
- Marie Hon tror att utan en pjäs av Fantomen går operan omkull.
- Kristine Fantomen har inte syns till sen innan jag fanns.
Han kanske har stuckit sig på en slända och sover nånstans?
- Marie *Underfundigt.* Nja, han är nog närmare än du kan ana,
skrivandes på en pjäs, trogen sin vana.
- Kristine Marie, är det okej om jag fixar en annan pjäs än den du har?
- Marie Vi måste båda slita för att operan ska va' kvar.
- Kristine Måste du ta hand om scenkläderna? Stackars Marie.
- Marie Nåt åt det hållet kommer det bli.
Marie ut.
- Kristine Jag får spela prinsessan i Maries pjäs nån annan gång.
Nu måste jag trotsa katakombernas mörka prång
i mitt sökande efter den maskerade vålnaden.

Kristine ut.

Scen 1.21

På scen: Pierre, Will, Goda samvetet, Onda samvetet

Sceninnehåll: Pierre ger Will idén att klä ut sig.

- Pierre sveper in utklädd till Fantomen. Han följs åt av sitt onda och goda samvete. Pierre håller upp en bult, eller något annat som tydliggör att han just saboterat något.*
- Goda samvetet Man ska inte klä ut sig som en maskerad sabotör, utan stå för allt ont som man gör.
Pierre börjar ta av sig förklädnaden.
- Onda samvetet Struntprat, då får man ju ta all skit, *plus* att man åker dit.
- Will *Will gör sin komplicerade entré (tvångstanke) under vilken Pierre har tid att gömma undan sin förklädnad.*
Du som är snigelätare, Pierre.
Kan du säga mig
hur man får en fransk tjej
att älska den man innerst inne är?
- Onda samvetet Perfekt läge att trappa opp, slå ihjäl honom, skända hans kropp!
- Pierre *Väser åt Onda samvetet.* Inte nu.
- Will Va?
- Pierre *Kommer på sig.* Eh, det går inte, man måste hålla masken så klart.
- Will Du menar att man ska bära mask, va' smart!
- Pierre Nej, mask är det ingen som bär.
Inte sen Fantomen på operan var här.
- Will Vem är det, är han känd?
- Pierre Det är bara en löjlig gammal legend om nån pajas med mask och cape.
Bara direktörsdottern tror på såna sagor, sånt skräp.
- Will *För sig själv, mest som ett konstaterande.* Åh, så Kristine finner honom intressant?
- Onda samvetet Sluta prata strunt, vi har folk att döda, inte sant?
- Pierre Ja just det, om ni ursäktar har jag en del att avrätta, jag menar uträtta.
Pierre tar en fogsvans och går av scenen.

Scen 1.22

På scen: Will, Apu

Sceninnehåll: Will tror Kristine kan älska honom för den han innerst inne är.

- Will Åh, är han inte en god människa så säg.
Nu kan jag börja om med Kristine om jag bara maskerar mig.
Ropar in Apu. Apu!
- Apu *Apu in kånkandes på stora koffertar. Ja herrn!*
- Will Hämta en cape och en mask!
Snart har jag Kristines kärlek som i en liten ask.
- Apu *Tar ned en mask och en cape som hänger på en krok precis bredvid. Dom ser precis likadana ut som dom Pierre hade. Ja herrn, men varför är herrn så skygg? Apu klär på Will capen. Will har masken i handen.*
- Will Då vet Kristine varken att jag är rik eller snygg.
Då kommer jag att få veta om hon i sitt sinne
kan älska mig för den jag är innerst inne.
- Apu Herrns intelligens är sannerligen extraordinär.
Will slänger ut masken från scen.
- Will Var det verkligen nödvändigt det där?
Båda går ut efter masken.

Scen 1.23

På scen: André, Marie

Sceninnehåll: Även Marie kommer att klä ut sig till Fantomen på operan.

André	<i>André kommer in.</i> Marie, var är du, hallå?
Marie	Här, och jag har fixat min trikå! <i>Marie kommer in klädd i blå trikåer och mask.</i>
André	Nej, den Fantomen ska det inte va'. Den här dräkten ska du ha! <i>André ger henne en cape och en annan mask som ser ut som dom Will och Pierre har.</i>
Marie	<i>Maskerar om sig.</i> Tror du verkligen det här kommer att fungera?
André	Cherie kommer ta din pjäs, det kan jag garantera. I denna stass tror hon du är överklass.
Marie	<i>I fjollig överklassstil. "Ha ha".</i>
André	Äsch det där behövs inte när ingen ser.
Marie	Skönt att slippa förstålla sig mer. <i>Båda av scenen.</i>

Akt 2 (På operahusets scen)

Handling: Förväxlingar. Våldet trappas upp. Slutar med att Kristine nästan dör av ett av Pierres sabotage och att André och Cherie är dom enda som vet om att Fantomen ligger bakom olyckorna.

Scen 2.1

På scen: Cherie, Pierre.

Sceninnehåll: Med löfte om försäkringspengar lyckas Pierre locka över Cherie på sin sida. Men han berättar inte att han vill se hela operan gå omkull.

På golvet en bit från fällan är en platta. Den ska ligga ganska nära fonden så att alla utom Will i scen 2.14 kan undvika den. Anledningen att plattan ligger en bit ifrån fällan är att den som utlöser den ska hinna gå en bit.

Pierre och Cherie håller på och avslutar riggningen av en fälla. Den ska utlösas i scen 2.14 och ska då fällas på en b-roll som blir allvarligt skadad. Skådisen ska dock inte skada sig! Det ska vara en viss fördröjning mellan utlösandet, och att fällan slår igen.

Pierre Så där nu är fällan riggad som sig bör! Hehe! *Djävulskt skratt*

Cherie Men riskerar vi inte att någon skadas eller dör?

Pierre *Muttrar för sig själv:* På den här operan kommer olyckorna tätt inpå.
Så det är väl för mycket att hoppas på.

Cherie Va?

Pierre *Pierre visar medan han berättar.* Jo, när nån kommer och trampar på den här plattan så rycks den sprinten ut och det viktbelastade cykelhjulet börjar rotera. Rotationen rycker ännu en sprint varpå ett bowlingklot åker nerför rännan och vickar över gungbrädan som drar ur sprinten till fjädern som håller uppe den fonden. Och då har han hunnit från plattan och hit och fonden faller i exakt rätt tidpunkt... *Ondskefullt skratt igen, han menar att någon ska dö, men Cherie kollar konstigt på honom och han hejdar sig och fortsätter:* så att ingen ska dö alltså.
Och när fonden går sönder får du försäkringspengar.

Cherie Är det inte onödigt att göra en fälla på högskolenivå?
Fifi tycker att vi ska välta fonden och sen bara gå.

Pierre Nej, nej, försäkringen gäller bara olyckor, inte sabotage och force majeure!
Kila iväg nu och låt mig leka ingenjör. *Cherie lämnar scen tveksamt.*

Scen 2.2

På scen: Pierre, Goda samvetet, Onda samvetet..

Sceninnehåll: Det ska framgå att nu trappas Pierres ansträngningar upp.

Goda samvetet	<i>Onda och goda samvetet kommer in samtidigt som Pierre står och fiffar.</i> Vad försiggår här?
Onda samvetet	Ser du inte det sankte Pierre? Han har ju byggt en fälla med avancerat maskineri
Goda samvetet	Ojoj, då kan ju folk skada sig däri.
Onda samvetet	Ja?
Pierre	Tysta, jag måste tänka på teorin för att få ordning på min mordmaskin
Goda samvetet	<i>Mammigt</i> Men Pierre, att döda folk är inte okej. Varför gör du såhär mot mig?
Onda samvetet	Han ska inte döda <i>dig</i> .
Goda samvetet	Kan du inte ge dom en chans ändå? Du kanske kan ge dom en hjälm eller två? Eller sätta upp staket som ger säkerhetsavstånd? Eller en skylt som varnar för fallande fond?
Pierre	Det motverkar hela syftet
Onda samvetet	<i>Ironiskt</i> "Varning, fällan skadar allvarligt dig själv och personer i din omgivning" <i>Diaboliskt skratt. Pierre börjar också skratta.</i>

Scen 2.3

På scen: Marie, Pierre, Goda samvetet, Onda samvetet.

Sceninnehåll: I samtal med sina samveten (som bara Pierre kan höra) inser Marie att Pierre har något fuffens för sig.

Marie kommer in på scenen samtidigt som dom skrattar och stämmer in i skrattet. Hon tänker att hon ska öva på att vara societets dam.

Marie Haha!
Pierre och onda samvetet blir helt ställda och slutar skratta. Goda samvetet ler skadeglatt.
Hej, jobbar ni såhär tidigt på dagen?

Pierre *Irriterad* Ja, jag är lite upptagen.

Marie *Fattar inte piken.* Jaha ja. Vilket fantastiskt väder vi har fått?

Pierre Det är ju regnigt och grått.

Marie Ja, det är ju underbart! *Hon glömmer att hon ska vara societetsdam*
Då kommer daggmaskarna upp såklart. *Marie slickar sig om munnen och väntar på Pierres svar och mixtrar med sin pose, medan han lyssnar på onda samvetet.*

Onda samvetet Varning: Denna fälla har följande biverkningar: Vanställdhet, benbrott, ...

Goda samvetet *Till Pierre.* ...ånger, fängelse, en evighet i helvetet...

Pierre *Fyller irriterat i:* ...operahusets död! *Diaboliskt skratt tillsammans med onda.*

Marie *Stämmer tveksamt in i skrattet.* Ha ha!
Pierre märker inget och fortsätter prata med onda samvetet.

Pierre Varning: Risk för ras, dö... *avbryts av goda samvetet*

Goda samvetet Hon där! *Står och pekar på Marie.*

Pierre Dööööaags att gå. *Börjar gå men stoppas av Marie.*
Samvetena lämnar scen.

Marie *Misstänksam* Vad är du vill uppnå?
Vill du få verksamheten att upphöra?

Pierre *Stressat* Neeej, nej. Det skulle aldrig jag göra.

Scen 2.4

På scen: Cherie, Marie, Pierre.

Sceninnehåll: En av två korta och snabba scener som till formen ska vara så lika varandra som möjligt.

Pierre	<i>Cherie går över scenen och Pierre ser sin chans.</i> Cherie! Kan inte du sparka Marie?
Cherie	<i>Skadeglatt och hämndlystet Givetvis! Till Marie Du får sparken, återgå till ditt tiggeri! Marie blir ledsen och Pierre ler triumferande</i> <i>Cherie fortsätter av scen.</i>
Marie	<i>För sig själv. Nu går det åt skogen för mig och min pjäs efter allt slit.</i> <i>Skriker efter Cherie Skattesmitande parasit!</i>

Scen 2.5

På scen: André, Marie, Pierre

Sceninnehåll: Den andra av två korta och snabba scener som till formen ska vara så lika varandra som möjligt.

Marie	<i>André går över scen och Marie lyser upp: André! Visst är jag anställd här?</i>
André	<i>Förvånad, tycker frågan är märkligt. Självklart!</i> <i>André fortsätter av scen. Marie ler triumferande och Pierre blir arg</i>
Pierre	<i>Passa dig noga, föraktfullt Marie! Pierre lämnar scen åt motsatt håll från André.</i>

Scen 2.6

På scen: André, Marie

Sceninnehåll: Marie varnar André för Pierre.

Marie André! *André kommer in igen.*
Jag tror Pierre försöker sabotera.
Så att operan inte kan hållas öppen mera.

André *Förvånad, tycker att påståendet är märkligt.*
Men det är väl inte så sannolikt,
att Pierre skulle riskera sitt livstidskontrakt.
Operahuset är ju framgångsrikt,
varför skulle han vilja få det nedlagt?

Marie Men operans storhet hör till svunna tider.

André *Självsäkert.*
Pierre är lika övertygad som ja'
om att det kommer att vända sent omsider.
Han tror alltid att allt blir bra.
André går av scenen, Marie står kvar ledsen för att André inte tror honom.

Scen 2.7

På scen: Marie, Will

Sceninnehåll: Will får reda på vad Kristine tycker om.

Marie	<i>Will in på sitt vanligt komplicerade sätt (tvångstanke). Under detta försöker Marie få kontakt med honom.</i> Åh, Will... <i>Will försvinner ut, kommer in igen.</i> Will... <i>Will försvinner ut, kommer in igen.</i> Och så en gång till... <i>Will stannar inne.</i>
Will	<i>Kysser hennes hand på sitt komplicerade sätt (tvångstanke). Artigt.</i> Mademoiselle – hur står det till?
Marie	Jo allt är bra, blommorna var jättegoda. <i>Kommer på sig och förställer sig. "Ha ha".</i>
Will	Förlåt?
Marie	Vadå?
Will	Känner du Kristine väl?
Marie	Ja, hon är en besläktad själ.
Will	Jag är kär i... <i>Tvekar, vill inte säga det rakt ut.</i> en fransyska som är ganska lik, eller exakt som Kristine för att va' specifik och jag vet inte hur jag ska närma mig Kristine? <i>Kommer på sig.</i> Jag menar vad gillar en tjej som är så fin?
Marie	Hon gillar blommor och komplimanger, främst för hennes sångartalanger. På scen vill hon alltid va en prinsessa, väldigt stereotyp, men hon avskyr häxor och åttabenta kryp.
Will	Tack, jag ska följa dina råd.
Marie	Men nu måste jag skura operans dekorförråd. <i>Marie ut.</i>
Will	<i>Will bugar artigt åt Maries håll. Mademoiselle!</i>

Låttälle: I'm Still Standing – E John
Omstart: Bara Hon Älskar Mig - Blond

Scen 2.8

På scen: Will, Apu

Sceninnehåll:

Will *När Marie gått av scenen ropar han på Apu. Apu!*

Apu *Kommer in på scen släpandes på stora koffertar. Ja herrn!*

Will **Blommor!**

Apu **Ja herrn.**
Apu plockar fram blommor ur innerfickan.

Will **Kristine gillar blommor, hoppas sorten är rätt.**

Apu **Herrn kan verkligen vett och etikett.**
Will kastar bort blommorna (tvångstanke)

Will *Suckar och tittar en smula anklagande på Apu, sträcker fram handen. Blommor!*
Apu tar fram en ros ur innerfickan och ger Will.
Schhh! *Will hyschar Apu. Apu lämnar scen medan Will klär ut sig.*

Scen 2.9

På scen: Kristine, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Will försöker, förklädd att vinna Kristines kärlek, men det går åt skogen på grund av hans tvångstankar.

Kristine	<i>Kommer ut från en lönndörr. Ser först inte Fantomen-Will som fiskar fram en ros.</i> <i>Nedstämd</i> Ingen Fantom i katakomberna, vilken otur, <i>glatt</i> bara en massa spindlar och smådjur.
Fantomen-Will	God afton, sköna mö!
Kristine	<i>Blandad förvåning, nyfikenhet och rädsla:</i> Fantomen på operan?
Fantomen-Will	I egen hög person! <i>Han blir väldigt flirtig från och med nu, blinkar, ler, snuddar vid henne, osv. Kristine faller inte.</i> Jag har hört dig ta ton, din röst är underbar. <i>Sträcker fram sin ros, men innan Kristine hinner ta den så ger hon en komplimang.</i>
Kristine	Tack, vad du är rar! <i>Will blir stirrig och vänder 180 grader och kastar iväg rosen, slår sig själv i ansiktet. (tvångstanke) Kristine blir förvirrad.</i>
Marie	<i>Marie från bakom dekoren. Sallad!</i>
Fantomen-Will	<i>Will försöker rädda situationen.</i> Ursäkta, det var en geting i den.
Kristine	Vid den här årstiden? <i>Stampar ihjäl en spindel. Will måste avsluta som med knackningen (tvångstanke).</i>
Will	Snälla döda inte spindlar, då kommer det en skur. Och att fälla upp ett paraply är en komplicerad procedur.
Kristine	Varför är du rädd för nederbörd? I operans katakomber borde du vara oberörd.
Fantomen-Will	<i>Ställd Öhh... Får panik</i> Adjö sköna mö! <i>Springer av scen</i>
Kristine	Vänta, vi måste prata mer. Jag vill ha en pjäs av er. <i>Börjar gå efter Fantomen-Will.</i>

Scen 2.10

På scen: Kristine, Fantomen-Marie

Sceninnehåll: Kristine förväxlar den utklädda Marie med den utklädda Will hon just mött. Hon flörtar med Fantomen, men det är bara skådespeleri.

Kristine vänder och går in på scen igen. Där stöter hon på Marie som har kommit in på scen och ställt sig på samma ställe som Fantomen-Will stod på.

Kristine

Där är du ju!

Fantomen-Marie

Förvirrad men spelar med Ehh, ja?

Kristine

Jätteflirtig Lilla ja'
vill gärna ha
ett libretto som återställer operans forna glans.

Fantomen-Marie

Ännu mer förvirrad, men glad! Absolut, jag har mitt senaste verk till han's. "Hands" uttalat utan "d". Lämnar över sin pjäs, skriven på skräppapper.

Kristine

Nöjd och stolt Vilket kreativt och spännande pappersformat.
Tack, jag ska ropa på mitt modersurrogat!
Ropar på sin mor Styvmor!

Scen 2.11

På scen: Cherie, Kristine, Fantomen-Marie

Sceninnehåll: Cherie imponeras av exakt samma pjäs som hon tidigare förkastat enbart på grund av att Marie är från landet. Det måste framgå att Cherie nu inte vill att det ska gå bra för operan.

Cherie	<i>Cherie trycker på att hon är hennes riktiga dotter. Ja min dotter!</i>
Kristine	<i>Operan har fått en opera från Fantomen på operan. Gestikulerar mot Fantomen-Marie</i>
Cherie	<i>Imponerad men sammanbiten, hon vill ju inte att operan ska klara sig. Tack Fantomen, vilken tur att du kom. Fifi vill veta vad den handlar om!</i>
Fantomen-Marie	<i>Den handlar om en magisk flöjt och en prins på jakt efter kärleken i livet. Men än är det inte färdigskrivet.</i>
Cherie	<i>Synligt imponerad, glömmar bort att vara arg. Det låter som en strålande idé, får jag se!</i>
Fantomen-Marie	<i>Kristine räcker över operan. Operan kommer att få lysande kritik. Drömmande. Och jag kommer att bli jätterik.</i>
Cherie	<i>Under tiden kommer Cherie på sig själv och pratar med Fifi: Åhh, Fifi, nu är det klippt? Jag kan inte längre skylla på dåliga manuskript. Hon kommer på en idé och fortsätter prata med Fifi: Vilket bra förslag! Tur att vi är i samma lag. Vänder sig mot Fantomen Tack så mycket för din komposition, jag behåller den för närmare inspektion.</i>
Fantomen-Marie	<i>Men...</i>
Cherie	<i>Bryskt Schh. Kom tillbaka senare, tack för besöket.</i>
Fantomen-Marie	<i>För publiken. Nu dög den för högerspöket. Fantomen-Marie ut.</i>

Scen 2.12

På scen: Cherie, Kristine

*Sceninnehåll: Cherie förstör Maries arbete som hämnd mot sin make.
Det ska framgå att Kristine flörtar med Fantomen för operans skull.*

Kristine

*Pustar ut lite. Torsken har draget, siken tur.
Det känns så tråligt att flöta med en utböckling.
Jag har ju en prins på kroken numera.
Drömmer sig bort. En sån fiskeflott skönhet att håva in.
Synd att han syntes illa i motljuset.*

Cherie

*Ser att Kristine är i sina egna tankar, river sönder manus. Muttrar argt.
Älright, men haja att här ska det minsann inte bli nån pgös, eller hur Fifi?
Räka inte med att vi ska gädda operan.
André den löjaligt slake krabbaten ska få kräftigt med spö för sitt förräderi.*

Scen 2.13

På scen: Cherie, Kristine, Arkitekt

Sceninnehåll: En ny referens till Kristines prinsessdille. Låt arkitekten vara ganska proper men inte för olik en häxa, arkitektskämtet skulle inte funka då.

Cheries hund dör igen, men utanför scen. Man ska förstå att det är Will som stampar ihjäl den.

Arkitekt Ursäkta men är inte ni Madame Cherie?

Cherie Mais oui.

Kristine Styvmor, akta dig för häxan!

Cherie *Till Kristine. Sluta!*
Till Gumman. Vad vill ni?

Arkitekt Jag har här ett exjobb... *blir avbruten*

Kristine *Upphetsat. Häxjobb!!!*
Bludder; kanske något om "kexjobb"

Arkitekt *Gumman börjar om.*
 Er make har beställt en modell av ert nästa operahus.
 Han var dock lite diffus.
 Han vill att det ska ligga i skogens lugn,
 vara byggt av pepparkaka och uppvärmt med en stor ugn.

Kristine *Panikslagen. Styvmor, ugnen ska hon grädda barnen i.*

Cherie *Till Gumman. Gå härifrån!*
Gumman ut åt ena hållet.
Till Kristine. Sluta leva i din fantasi.
 Det finns inga häxor här,
 arkitekter ser ut sådär.

Kristine Men, tänk om hon gräddar prinsessor, å nej!
 Tänk om hon hade gräddat mig?
Krossar en spindel.

Cherie *Irriterat. Någon prinsesstatus kommer du inte nå.*
 För nån prins kommer du aldrig få.

Kristine Jo! Grodfällan jag nu har riggat ligger inlåst i ett ekfat
 så Pierre inte ska få grodlår till kvällsmat.

Cherie *Båda ut åt motsatt håll från gumman.*
Man hör ett stampande från kullisen som när Kristine stampar ihjäl en spindel.
 Akta, du träffade nästan Fifi!
Will avslutar trudelutten genom att stampa vidare (tvångstanke)
 Fifi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Scen 2.14

På scen: Will, Scenarbetare, Goda samvetet

Sceninnehåll: Goda samvetet kommer in och sätter upp en varningsskylt vid plattan som ska utlösa fällan. Will hamnar nästan i fällan som Pierre och Cherie gillrat i början, men blir fördröjd på grund av sitt sätt att vända och komma in flera gånger och istället blir någon scenarbetare milt skadad av den fallande fonden.

Goda samvetet kommer in och sätter upp en skylt som pekar på den platta som ska utlösa fällan där det står "Kliv inte onödigtvis på fällans utlösningsskylt" Goda samvetet går ut, Will kommer in och kliver på plattan. Men istället för att fortsätta till den punkt där den slår igen måste han som vanligt vända och komma in igen. En scenarbetare kommer in från andra hållet och får fonden på sig. Dunder och brak!

Will

Det är som på Londonbörsen, fonderna faller och folk råkar illa ut. Böjer sig över den fallne. Hur gick det, är det akut?

Scen 2.15

På scen: André, Cherie, Will, 3 scenarbetare

Sceninnehåll: Cherie har redan hunnit ordna en ny hund. André, Cherie och Will råkar nästan försäga sig om att dom har kontakt med Fantomen.

André	<i>André och Cherie kommer inspringande från olika håll. Cherie, har en ny hund som på intet sätt liknar dom andra två. Två scenarbetare kommer också in och hjälper sin kollega. Man ser att han inte är allvarligt skadad.</i> Vad hände?
Will	Repet brast och fonden föll på sin ände. Jag klarade mig, men denne(a) stackare hade inte sån tur.
Cherie	Hur gick det för denna bifigur? Fifi tycker det här är jättenervöst. <i>André börjar peka för att säga något om hunden men inser att det är lönlöst.</i>
Scenarbetare	Han (hon) klarade sig mirakulöst. och fonden klarade smällen han dämpade fallet, på alla ställen.
Cherie	<i>Ironiskt.</i> Jo vilken tur att fonden inte gick sönder, verkligen härligt. Att få ut pengar på försäkringen vore ju helt förfärligt.
Scenarbetare	Det måste varit ett sabotage av <i>kort paus, sedan med darr på rösten</i> Fantomen. <i>Dom kollar upp honom lite till och hjälper honom sedan av scenen under följande repliker.</i>
André	<i>Förvånat.</i> Fantomen?
Will	Va? Nej, det är omöjligt, jag är ju här. <i>Kommer på sig och slätar över.</i> Jag menar, det var en olyckshändelse jag svär.
Cherie	Men varför skulle Fantomen sabotera, Han skriver ju pjäser numera? <i>Kommer på sig och slätar över.</i> Jag menar såklart, att det var en olyckshändelse, det är ju uppenbart.
André	Nej det kan ju inte Fantomen göra, hon som är så go och rar. <i>Kommer på sig och försöker släta över.</i> Jag menar <i>han</i> som är så go och rar.
André+Cherie+ Will André	<i>Unisont.</i> Jag vet ingenting. (<i>omstart: "I know naaaathing"</i>) Det var tur att vår sponsor klarade sig, operan skulle gå om intet utan dig. Och det vore ju förskräckligt.
Cherie	<i>Ironiskt.</i> Ja det vore ju förskräckligt, om operan blev utslagen, så vi slipper få pengar från försäkringsbolagen.

Låttställe: The Meek Shall Inherit – Little Shop of Horrors
Omstart: Wild Dances - Ruslana

Scen 2.16**S**

På scen: André, Cherie, Pierre, Will

Sceninnehåll: Det ska framgå at Pierre vet hur olyckshändelsen (fällan) gått till bättre än dom andra. Will agerar detektiv, men är fullständigt värdelös, tittar på fel ställen. Åter igen är det Pierre som, tvärt emot det han vill, får Will att öppna plånboken.

Pierre	<i>Pierre kommer in.</i> Jag hörde ett sånt liv. Har nån dött under en fallande fond och dess stativ?
Will	Av en ren olycksändelse rycktes sprinten ur. <i>Pekar på sprinten som satte igång allt.</i> Men ingen blev allvarligt skadad, det var ju tur.
Pierre	<i>Bittert.</i> Det var ju en himla tur att ingen dog när någon klev på plattan som tryckte ner en hävarm under golvet som var precis lagom lång att en människas vikt skulle dra ut sprinten som oturligt nog var fästad i den via ett snöre. <i>Inget av detta syns.</i>
André	<i>Lyfter på plattan och konstaterar att Pierre har helt rätt om en sak som alls inte syns utåt.</i> Ja, du har rätt Pierre.
Pierre	<i>Med illa dold förtjusning.</i> Nu kommer försäkringspremierna att skjuta i taket.
Cherie	<i>Oroligt.</i> Ånej, utan försäkring står operahuset oskyddat och naket
Will	Det är ingen kris. <i>Tar fram en bunt pengar.</i> Det här borde täcka försäkringens hela pris. <i>Pierre blir förgrymmad, André och Cherie glada.</i> <i>Pierre ställer sig och kollar på något på scen i syfte att hitta något sätt att sabotera.</i>
André	<i>Tar tacksamt emot.</i> Vi är djupt tacksamma, jag och min fru. Men hur ska scenarbetaren försörja sig nu?
Will	Ingen fara. <i>Tar fram mer pengar men hinner inte ge dom till André.</i>
André	<i>Smörigt.</i> Ni har en så givmild och generös hand. <i>Will kastar bort pengarna.</i> <i>Beskviket. Ibland. Uttala "d".</i>
Will	<i>På väg ut från scen.</i> Åh, om bara nån kunde älska mig för den jag är. Då skulle jag slippa alla dessa besvär. <i>Går av scenen</i>
Cherie	<i>Uppgivet</i> Hur kan du förvänta dig några pengar av den där galenpannan!
André	<i>Defensivt.</i> Han är excentrisk, inte som nån annan! Och med hans hjälpande hand blir vi det främsta operahuset i detta land!

Scen 2.17

På scen: André, Cherie, Marie, Pierre

Sceninnehåll: Åter har Maries arbete förstörts av Cherie.

Marie	<i>Marie dyker upp som sig själv på scenen. Pierre undersöker fortfarande dekoren efter sätt att sabotera.</i> André, jag har skrivit färdigt... <i>André avbryter henne innan hon talat färdigt genom en armbåge i sidan och pekar på Cherie. Hon får syn på Cherie.</i> Vad tycker du om min pjäs? <i>André armbågar henne i sidan igen.</i> Eller jag menar Fantomens pjäs!
Cherie	Äsch, den har Fifi slitit itu! <i>Till Fifi</i> Ja det har du! <i>Uttala så det rimmar på "itu".</i> Putte putte pudd
Marie	<i>Marie blir modstulen. Den lilla aristokraträttsskrället.</i> Nu måste jag vara tapper och skriva om pjäsen på nytt papper. Men vad ska jag då äta istället?

Scen 2.18

På scen: André, Cherie, Marie, Pierre

Sceninnehåll: Cheries svartsjuka får nytt bränsle. Hon trappar upp sin försök att få André att också bli svartsjuk. Marie övertygar André och publiken om sin duglighet.

André	<i>André drar Marie åt sidan. Det känns som vår plan får bita i gruset Hunden kommer att äta oss ur operahuset.</i>
Cherie	<i>Har inte hört André men ser att han håller om Marie. Svartsjukt. Jasså, kan ni inte ens smygga med er hemliga affär?</i>
Marie	<i>Dom har inte hört Cherie. Fifi är som råttorna i sopcontainern ungefär. Dom äter alltid upp all frasig kartong. Slickar sig om munnen. Men kokar man råttorna i buljong... Slickar sig om munnen igen.</i>
André	Hur ska det nu gå när pjäsen är förlorad för alltid?
Cherie	Pierre och jag kan minsann smygga på vår fritid.
Pierre	<i>Hör sitt namn nämnas, tror att han blivit påkommen. Jag smyger inte alls!</i>
Cherie	<i>Tar tag om den förvånade Pierre. Säg det inte så dom hör det gaphals!</i>
Marie	<i>Dom har inte märkt nånting av Cherie och Pierre. Men jag kan skriva en ny pjäs!</i>
André	Åh, kan du ta oss ur denna fadäs. <i>Kramar tacksamt om henne, men Cherie ser det som hångel.</i>
Cherie	<i>Högt så André hör. Åh, André!!!</i>
André	Ja, älskling.
Cherie	<i>Spelar påkommen. Ånej, det är inte som du tror, min vän.</i>
André	<i>Fattar inte vad hon menar. Jodå, operan kommer bli storslagen igen.</i>
Cherie	Nej, jag menar: jag har inte en affär!
André	Självklart, du är ju gift med mig, inte med Pierre.
Cherie	<i>Argt. Och du är gift med mig!</i>
André	Ja visst är jag gift med dig?! <i>Vänder sig genast till Marie och kramar tacksamt om henne. Tack min kära kompanjon, sneglar åt Cherie och viska åt Marie, Cherie tror han kysser henne. men glöm inte att det är Fantomen som skriver denna komposition.</i>
Pierre	<i>Cherie kramar i sin ilska Pierre jättehårt. Pierre börjar haka på. Åh Madame. Vi ska nog kunna hjälpa varandra.</i>
Marie	Visst, jag ska skriva en ny pjäs som inte går att klandra. <i>Går ut förbi Cherie och Pierre och säger på sitt förstådda vis. "Ha ha". Cheries ilska stegras.</i>

Cherie

Åh André, när Pierre och jag träffas inne i det inre rummet i mitt hus, så pratar vi bara affärer, i skenet från stearinljus.

André

Det låter romantiskt, stearinljus borde vi ha i fler uppsättningar förståss.

Nu måste jag gå och se om Fantomen kan skriva en ny pjäs åt oss.

André ut.

Scen 2.19

På scen: Cherie, Pierre

Sceninnehåll: Cherie visar att hon inte alls vill ha något ihop med Pierre.

Pierre Madame, er angelägenhet är förståelig och ni har ett vackert ryggslut. .

Cherie *Skjuter honom ifrån sig.*
Antasta en ärbar kvinna på det där sättet, vet hut!
Ger honom en örfil.

Pierre Men...

Cherie Fifi tycker du är äcklig.

Pierre *Suckar* För fruntimmer är man aldrig tillräcklig.
Man kan inte leva *med* dom,
och man kan inte leva av dom heller.
Pierre Lämnar scen.

Scen 2.20

På scen: Cherie, Will

Sceninnehåll: Will ger Cherie en smula tröst bara genom att han som adlig kan relatera till hennes situation.

- Will *Cherie är nedstämd då Will kommer in på scen.
Madame, Will försöker kysser hennes hand på sitt komplicerade sätt (tvångstanke). Cherie låter honom hållas, smått uttråkad. ni ser tillknådad ut.*
- Cherie Ja, mitt missnöje med tjänstefolket jäser.
- Will *Förstående. Alltid lika tårtdrypande.*
- Cherie *En liten smula gladare, över att han förstår henne.
Dom har alltid en baktanke,
och visp blir man bedragen.*
- Will Dessa komplåter kommer sällan i degen. Men det får man sleva med.
- Cherie *Småargt. Och somliga kan inte kola ner sig, utan knäcks av frestelsen.
Gullar med Fifi. Eller hur, vaniljdrömmen?*
- Will *Myndigt, säkert. Tjänstefolket smet, men jag kan garnera att ätten är gräddad!*
- Cherie *Artigt tacksam, som en adelsdam. Sir, ni är brownie Jmf bra ni jag är choklad
Jmf så glad att biskvi fick denna chans att kavlas vid.*
- Will *Madame, för er kan jag alltid skaka fram lite tid.
Bugar, men tar inte av sig hatten.
Cherie ut.*

Scen 2.21

På scen: André, Fantomen-Will

Sceninnehåll: André misstar den maskerade Will för Marie.

André	<i>Will maskerar sig till Fantomen. Will springer ihop med André som kommer in.</i> Där är du!
Fantomen-Will	Eh, ja här är jag nu.
André	Har du talat om dramat med Cherie än?
Fantomen-Will	<i>Konfunderad.</i> Jo, det gjorde jag för en stund sen.
André	Och blev hon glad över det du sa?
Fantomen-Will	<i>Konfunderad.</i> Jo, hon tyckte det lät bra.
André	<i>Ger Will en faderlig kyss på hjässan, det vill säga hatten och säger sedan. Duktig flicka.</i> <i>André vänder sig snabbt om och går ut. Han ser inte Wills sedvanliga reaktion på beröm (tvångstanke).</i> <i>Will är mycket konfunderad över det inträffade.</i>

Scen 2.22

På scen: Kristine, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Will märker att Kristine tänker ge honom en komplimang, men lyckas stoppa henne. Då lyckas han också flörta ganska bra, men Kristine har fortfarande siktet inställt på den prins hin knappt en sett.

Kristine	<i>Kristine kommer in.</i> Monsieur Fantomen, har ni hunnit prata med styvmor och far?
Fantomen-Will	<i>Konfunderat.</i> Ja och jag blev nyss klar.
Kristine	Det gick säkert med bravur.
Fantomen-Will	<i>Konfunderat.</i> Jo, jag är visst en duktig fli... figur.
Kristine	<i>Positivt, hon tänker ge honom beröm. Åh men det... blir avbruten abrupt och tydligt här någonstans</i> var ju alldeles utmärkt.
Fantomen-Will	Stopp, sköna mö, lyssna på mina ord. I mitt sökande har jag färdats över halva vår jord. Och i mitt inre känner jag att mitt sökande kan vara färdigt. <i>Faller på knä. Kristine är inte opåverkad.</i> I mina ögon bär du prinsesskronan värdigt. Kan du se bakom denna förklädnad jag bär, och se mig för den jag verkligen är? Låtställe: Shoop Shoop Song – Cher Omstart: Fascination - Alphabeat <i>Det blir tyst ett litet tag.</i>
Kristine	Får jag prata nu?
Fantomen-Will	Ja.
Kristine	Jag tror att mitt hjärta tillhör en annan man. Jag mötte honom i morse och han var så grann.
Fantomen-Will	Blott vänta, min väna förgätmigej. Då ni skådat mitt inre kommer ert hjärta tillhöra mig. <i>Fantomen-Will ut.</i>

Scen 2.23

På scen: Kristine, Marie

Sceninnehåll: Kristine har börjat gilla den maskerade Will och börjar vackla mellan honom och sin dröm om prinsen. Kristine berättar för Marie om hur överklassen ibland betar sig, och till skillnad från André vet hon vad hon pratar om. Deras vänskap ska framgå.

Kristine	<i>Kristine står kvar, velig efter Fantomen-Wills sorti när Marie kommer in med en bunt papper i handen.</i> Åh Marie, jag vet inte vad jag ska göra.
Marie	Men gumman, vad är det som hänt, låt mig höra?
Kristine	<i>Pladdrar på fort.</i> Jag är så förvirrad! Jag kan inte bestämma mig! Dels så har jag ju min prins från i morse och hans krona är ju så blank och fin och glittrig! Men nu när jag träffade Fantomen igen så verkade han ju jättegullig och poetisk och djup, en riktigt genuin människa! Och han sa att jag var som en prinsessa! Fast prinsen är ju en prins och då blir jag ju en riktig prinsessa! Åh gud jag vet inte vad jag ska göra.....
Marie	Hmm...
Kristine	Men säg nåt!
Marie	Vad du velar, du måste komma till skott.
Kristine	Äsch du förstår inte, spelets regler är annorlunda i Paris.
Marie	Men hur uppför man sig som en fin dam, mer precis?
Kristine	Bland dom säger man aldrig rakt ut vad man tänker på.
Marie	Men då blir det ju svårt att veta vad dom vill då.
Kristine	Dom <i>riktigt</i> fina damerna möter inte ens din blick.
Marie	Konstigt, men det var ett bra tips jag fick! Och jag tycker du ska följa ditt hjärtas röst. Den rätte är den som skänker värme i ditt bröst. Då är han ditt hjärtas prins.
Kristine	<i>Det slår an hos Kristine, hon är genuint tacksam.</i> Du är verkligen den bästa vän som finns.
Marie	Det är du med, men nu måste jag sätta fart. Jag har massor <i>kommer på att hon inte kan avslöja att hon skriver en pjäs.</i> av toaletter att skura klart. <i>Marie ut.</i>

Scen 2.24

På scen: Kristine, Fantomen-Pierre

Sceninnehåll: Det ska framgå att Kristine nu flörtar med Fantomen på allvar.

- Kristine *Fantomen-Pierre kommer baklänges in på scen med något verktyg och ett snöre. Stöter ihop med Kristine.
Lite nervöst, sen ganska på. Åh, herr Fantomen. Jag har skådat i mitt inre nu.*
- Fantomen-Pierre *Lite nervöst, påkommen, men fattar inte ett jota av vad hon menar. Jasså det har du?!? Uttala "du" så det rimmar på nu.*
- Kristine *Kuttrigt. Jag tror jag kan se det alltmer.*
- Fantomen-Pierre *Drar åt sig kläderna som för att dölja sin identitet. Offensivt. Vad är det du ser?*
- Kristine *Gå fram och pillar lite kärleksfullt på capen. Det vi pratade om att jag skulle göra*
- Fantomen-Pierre *Pierre drar capen ännu tätare åt sig. Rör mig inte! Jag har... undanflyende viktiga saker att slutföra.*
- Kristine *Men jag kan assistera.*
- Fantomen-Pierre *Ja, med din... paus för att publiken ska fatta att han menar motsatsen kompetens kanske det kan fungera.
Ta snöret här
och bind fast det genom öglan där.
(vi tänker oss en målarställning med burkar som stått vid bakfonden. Den fås att välta med snubbeltråd som dom nu spänner upp)*
- Kristine *Javisst, min lilla som Cherie med Fifi. Gullar kanske lite med honom, petar på hans maskerade näsa. putte putte pudd.*
- Fantomen-Pierre *Irriterad. Sluta! gör som jag sa.*
- Kristine *Om du bara hjälper oss med pjäsen kommer allting gå bra, trots den där dirigentens idioti.*
- Fantomen-Pierre *Argt. Hur vågar du säga så om detta ouppskattade geni?*
- Kristine *Men han tror att den enda boten är att ge hela ensemblen foten.
Utan dom skulle operan floppa.*
- Fantomen-Pierre *Elakt. Ju fler kockar desto sämre soppa.
Dom är nu klara med fällan.*

Scen 2.25

På scen: André, Cherie, Kristine, Fantomen-Pierre

Sceninnehåll: André och Cherie måste förstå att det är Fantomen som gillrat en fälla.

Kristine	<i>Kristine och Fantomen-Pierre är nu klara med fällan och André och Cherie kommer in. Börjar gå mot sina föräldrar. Pappa, styvmor jag har träffat Fantomen föräldrarna ser Fantomen, nickar åt honom eller på annat sätt bekräftar att dom sett honom. Sedan utlöser Kristen fällan nånstans här. Målarställningen faller över henne. och han är jättegullig och tänker skriva en pjäs åt oss.</i>
André+Cherie	<i>Förtvivlat. Kristiiiiiiiiine.</i>
Fantomen-Pierre	<i>Ondskefullt. Muahahaha! Sveper med manteln och försvinner av scen. Ljuset försvinner direkt. Ridå.</i>

Scen 3.1

På scen: Kristine, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Kristine återknyter till sin prinsessdille. Will besöker henne, förklädd och bedyrar att han inte hade något med olyckan att göra.

Kristine	<i>Kristine ligger på scen med bandage runt huvud och andra kroppsdelar. Hon ligger på en hel hög madrasser och är till synes död.</i> Åh, jag känner... jag känner... jag känner ingenting! <i>Hon reser sig och plockar bort en madrass. Läger sig ner igen.</i> Näe, inte nu heller. <i>Plockar bort en madrass till. Läger sig ner.</i> <i>Besviket Näe.</i> <i>Hon lyfter den understa madrassen och tar fram en ärta, lägger den ovanpå madrasserna och lägger sig på den.</i> Nu känner jag den. Aj vad ont jag fick.
Fantomen-Will	<i>Will in med tics. Orolig för Kristine</i> Hur mår ni vackra mö? En liten scenarbetare viskade i mitt öra att ni var nära att dö i denna olyckssvit så jag skyndade mig genast hit. <i>Håller Kristines hand.</i>
Kristine	Åh, min mystiske vän. Jag har inte återfått mitt minne än. Ljuset slutade skina, efter att du och jag spänt upp vår lina.
Fantomen-Will	Lina?
Kristine	<i>Ställer det som en fråga, hon är inte riktigt säker. Pappa och styvmor säger inte att du är en bandit, men jag vet att dom tror att du gjorde det med flit.</i>
Fantomen-Will	Tro mig, jag skulle aldrig göra något som kunde skada dig. Ej heller fördärva operan som du håller så kär.
Kristine	Säkert?
Fantomen-Will	Mitt hjärtas prinsessa, jag lovar och svär!
Kristine	<i>Förtroligt. Jag tror dig.</i> <i>Plötsligt känner hon något. Jag känner ärtan!</i> <i>Plötsligt kommer hon på att det ska göra ont. Aj, den smärtan!</i> Tack min kära. Det känns bättre nu när ni är nära. Ingenstans i detta land finns en så trygg och säker hand. <i>Får tics, slänger iväg Kristines hand.</i> <i>Fantomen-Will hör Ensemblen och Pierre och springer iväg när dom kommer in.</i> <i>Will ut.</i>

Scen 3.2

På scen: Kristine, Marie, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Uppviglingsmöte: Pierre försöker uppvigla ensemblen att bryta med operan. Men både Marie och Kristine motarbetar honom. Marie försöker göra som Kristine sagt att man gör i dom finare klasserna, men det blir bara konstigt.

Pierre	<i>Marie, Pierre, Ensemblen kommer in.</i> Kamrater! Arbetsförhållandena här är undermåliga. <u>Låttälle: Walk This Way – Aerosmith</u> <u>Omstart: They Don't Really Care About Us – M Jackson</u>
Marie	Jag tycker inte dom är så dåliga. Nej jag menar att... <i>Till publiken.</i> oj, jag måste tänka mig för och linda in det, som överklassen gör. <i>Grips lite av panik och säger som förut: "Ha ha"</i>
Pierre	Dom kapitalistiska utsugarna till direktörer är dessa olyckors profitörer. Som ert huvudskyddsombud ålägger jag er arbetsförbud.
Kristine	Du tillhör inget fack. Och mina föräldrar gör allt för att hålla olyckorna i schack. <i>Ensemblen nickar instämmande.</i>
Pierre	Du skulle bara veta vad din mor håller på mä'.
Kristine	Min styvmor håller hårt i operans portmonnä. <i>Ensemblen nickar instämmande.</i>
Marie	Ja det kan jag vittna på.
Pierre	Inte länge till, jag råder alla i ensemblen att gå!
Ensemblen	<i>Några stycken pratar lite i mun på varandra, säger saker som: Nää, aldrig, jag vill inte säga upp mig etc.</i>
Pierre	<i>Aggressivt.</i> Skyll er själva. <i>Pierre Stormar ut.</i>
Marie	<i>Vänder sig till ensemblen.</i> Nu ska ni... <i>Kommer på sig.</i> Nejvisst nej, ingen ögonkontakt. <i>Hon tittar övertydligt åt ett annat håll.</i> Nu ska ni sminkas inför nästa akt.
Ensemblen	<i>Någon ur ensemblen går fram och ställer sig framför henne och frågar.</i> Menar du oss?
Marie	<i>Marie måste vrida bort huvudet.</i> Ja, fast inte sådär rakt på sak förståss. <i>Ensemblen blir väldigt konfunderad men går av scen.</i> <i>Marie och Kristine hjälps åt att bära ut madrassen.</i> <i>Marie tar upp ärtan.</i> Kände du ärtan?
Kristine	<i>Glatt.</i> Det är väl klart. <i>Kommer på att hon har ont.</i> Aj, oh...
Marie	<i>Marie saltar på ärtan och äter upp den.</i>

Scen 3.3

På scen: Fantomen-Marie, Fantomen-Pierre, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Dom tre som gång efter annan klär ut sig till Fantomen stöter ihop. Förvirringen och osäkerheten är stor.

Fantomen-Marie	<i>Fantomen-Will kommer in. Fantomen-Marie kommer inspringande med näsan i</i>
Fantomen-Pierre	<i>sina papper för att visa dom senaste ändringarna för Kristine. Dom två springer</i>
Fantomen-Will	<i>på varandra och en pinsam tystnad uppstår. Samtidigt kommer Fantomen-Pierre</i>
	<i>insmygande baklänges för att rigga nästa fälla och stöter in i dom två andra.</i>
	<i>Dom tre tittar pinsamt på varandra. Dom talar och rör sig (pekar) sedan</i>
	<i>unisont;</i>
	Vilka är ni? Jag är Fantomen på operan.
Kristine	<i>Kristines röst hörs ropa utifrån kulisserna. Marie.</i>
	<i>Fantomen-Will och Fantomen-Pierre tar det som ett tecken på att dom ska sticka</i>
	<i>och gör detta.</i>

Scen 3.4

På scen: Cherie, Kristine, Fantomen-Marie

Sceninnehåll: Marie har skrivit om pjäsen. Kristine vill gärna vänslas med Fantomen, som nu är Marie. Men för att skydda henne håller Cherie henne borta

- Fantomen-Marie står paff kvar tills Kristine och Cherie kommer in på scen. Cherie tvärstannar när hon märker att det är fantomen dom sprungit på.*
- Kristine *Kuttrigt. Åh, herr Fantomen!
Går mot Fantomen-Marie*
- Cherie *Till publiken, pekar på Fantomen-Marie. Sabotören som försökte ta livet av min dotter!
Men om jag avslöjar hans komplotter
får vi inte ut några försäkringspengar så klart.
Till Kristine. Kristine, kom hit omedelbart!*
- Kristine *Men styvmor... Cherie klipper av direkt.*
- Cherie *Jag sa kom hit!
Till Fantomen-Marie, pekar Och Fifi tycker att du ska gå dit!*
- Fantomen-Marie *På sitt fjantiga överklassätt. "Ha ha". Den första akten har jag reviderat,
och den andra har jag kompletterat.
Håller fram pappren.*
- Cherie *Sammanbitet, sarkastiskt. Vilken succé.*
- Kristine *Åh, va' bra, får jag se?
Börjar gå mot Fantomen-Marie som går henne till mötes. Cherie stiger emellan.*
- Cherie *Passa dig så jag inte bussar Fifi på dig!*

Scen 3.5

På scen: Cherie, Kristine, Fantomen-Marie

Sceninnehåll: Cherie förstör pjäsen igen.

- Fantomen-Marie *Lite konfunderad över Cheries aggressivitet. Jag kan berätta att pjäsen blir avbruten här nånstans fortfarande handlar om en förtrollad flöjt.*
- Cherie *Avbryter Fantomen-Marie. Får jag se din komposition!*
- Fantomen-Marie *Lite tveksam, hon minns hur det gick förra gången. Eh, nja det här är ju min enda version.*
- Cherie Jag är operadirectrice och jag kräver att få se bevis.
Fantomen-Marie lämnar motvilligt över pjäsen. Cherie går mot Fifis vattenskål som står i en bit bort.
- Kristine *Kuttrigt, närmar sig Fantomen-Marie. Kan inte du recitera den för mig, med din fina röst, så säg? Och dina starka armar... drömmer sig bort på spänn...*
- Fantomen-Marie Eh, jo, alltså jag är inte helt färdig än.
- Cherie *Cherie har hunnit fram till Fifis vattenskål. Att försöka mörda mitt barn är mer än jag tål! Hon doppar med flit pjäsen i vattenskålen. Hoppsan, vilken otur, pjäsen föll ner i Fifis vattenskål! bläcket rinner visst ut och pjäsen försvann i processen. Med ett leende på läpparna. Jag är såååååå ledsen.*
- Kristine Men styvmor, det var väl inte så smart?
- Fantomen-Marie Ånej, det var ju nästan klart.

Sträcker sig mot pjäsen, men Cherie släpper den föraktfullt i golvet. Fantomen-Marie plockar upp pjäsen. Petit bourgeoisie, hur ska det nu bli? Marie tittar hungrigt på pappersmassan och slickar sig om munnen, saltar på den. Skyndar av scenen.

Scen 3.6

På scen: Cherie, Kristine

Sceninnehåll: Nu är det uppenbart att Kristine är kär. Det ska vara uppenbart att det är Fantomen.

Kristine står och fånstirra förälskat efter Fantomen-Marie.

Cherie *Förvånat. Du har återhämtat dig snabbt efter olyckan igår.*

Kristine *Småfnittrig, kär. Ja styvmor, mitt hjärtas maskerade prins läker mina sår.
Ser förälskat åt det håll Fantomen-Marie försvann.*

Cherie *Korrigerar Kristine irriterat, hon har inte förstått att Kristine åsyftar Fantomen.
Mamma, mamma, ska det vara så svårt att förstå?!
Och den där motljusprinsen kommer du aldrig få.
Cherie ut.*

Scen 3.7

På scen: Kristine, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Som maskerad bestämmer Will träff med Kristine

- Kristine *Fantomen-Will kommer in på sitt sedvanligt komplicerade sätt.
Kuttrigt. Åh, tillbaka så snart?
Är arbetet med din kopia klart?*
- Fantomen-Will *Konfunderat. Ja, det finns tydligen flera.
Jag blev förvånad själv när jag såg dom nyss.
Men jag vill inte att dom ska störa oss mera.
Möt mig här bakom visar på bokhyllan som senare ska falla ner efter
repetitionen för en kyss!*
- Kristine *Jag längtar redan, Tittar ut åt kulissen.
men nu kommer min far.
Vi ses bakom fonden sedan,
ståtliga prinslika karl.*
- Fantomen-Will *Slänger iväg masken och hoppar efter innan man hinner se hans ansikte.
Au revoir mon cherie.
Lämnar scenen åt motsatt håll som Kristine spanat efter André.*
- Kristine *Kristine ut åt andra hållet och säger efter honom, han hör inte. Men jag heter
Kristine, det är min styvmor som...*

Scen 3.8

På scen: André, Marie

Sceninnehåll: André vet att Fantomen låg bakom sabotaget som nära nog tog död på Kristine. Vad han vet finns det bara en Fantomen och det är Marie. Eftersom han har väldigt svårt att tro Marie om något ont försöker han förhöra henne. Men han kan inte förmå sig att säga det rakt ut.

- André *André kommer insläpande på Marie, märkbart nervös, placerar Marie på en stol. Han går nervöst fram och tillbaka över sen. Marie undviker hans blick.*
Marie, tänk dig ett operahus med problem.
Tänk dig att där finns någon som sätter att mörda människor i system.
Och att denna någon
ibland klär ut sig till... någon. *Han lutar sig fram och stirrar menande på henne.*
- Marie *Marie ser bort nån annanstans.*
Njae, jag tror inte det skulle passa i min pjäs,
som jag nu måste skriva om på grund av Cheries fadäs.
- André *Ställer sig framför Marie som genast vänder bort blicken.* Marie, se på mig!
- Marie Det vore ju oartigt, så nej!
- André Marie, tänk dig en hönsgård i trubbel,
där en räv med påklistrade fjädrar spelar dubbel.
- Marie Men då skulle ju räven få eksem? *Kollar på honom som om han vore dum i huvudet, kommer sedan på sig och vänder bort blicken.*
- André *André blir otålig.* Marie, tänk dig två påfåglar, med problem.
Den ena har finare fjäderdräkt.
Hur känner du då, kanske lite knäckt?
- Marie Det kan jag inte säga rakt ut såhär.
- André *Börjar bli riktigt frustrerad. Plockar fram en Rochasch-bläckplumbild.*
Titta på den här bilden, vad ser du där?
- Marie Fastbränd mat i botten på ett kokkärl med ris. *Marie slickar sig om munnen.*
- André *Suggestivt.* Du ser inga mördare möjligtvis?
Ser du inte en kvinna som försöker mörda sin bästa väninna
och förråder sin arbetsgivare för att vinna?
- Marie Nej, men den liknar lite en fjärils anatomi. *Slickar sig om munnen igen.*
- André *André är mycket upprörd men kan ändå inte fråga rakt på. Han lägger sina armar på hennes axlar och stirrar på henne, hon vänder bort blicken.* Tänk dig ett äpple. Är du en mask Marie?
- Marie Granny smith? Va' gott!
Med proteintillskott. *Slickar sig om munnen.*

Scen 3.9

På scen: André, Cherie, Marie

Sceninnehåll: Makarna bestämmer sig för att avslöja för Kristine att Fantomen försökte mörda henne.

- Cherie *Cherie kommer in och får se André nästan omfamnande Marie. Till publiken. Så fort man väder högtrycksryggen till drar deras värmeböljande passion in över dom sydliga delarna. Cherie visar med händerna som en meteorolog över en väderkarta. Till Marie. Seså, sitt inte barometer där, det är årstid för repetition! Marie ut.*
- André Men älskling...
- Cherie *Klipper av. Blixt och dunder, att du bara vågor, nu när Kristines livsvind nästan mojnade till stiltje. Sanningen om den skurken Fantomen skare klart till halvklart komma fram.*
- André Nja, den sanna prognosen är ju den blir avbruten här nånstans att Fantomen egentligen är...
- Cherie *Avbryter argt André. Du med dina brister ska inte himla om sanningen. Vis måste vara vaksamma så hon inte råkar rikligt ila ut. Vi måska berätta.*
- André Ja, det blir kuling att prata med henne när repet dragit förbi. André visar med händerna som en meteorolog över en väderkarta.
- Cherie *Då ska inte ett duggregn stirrar menade på André undanhalkas henne. Båda av scen.*

Scen 3.10

På scen: Fantomen-Pierre, Goda samvetet, Onda samvetet

Sceninnehåll: Pierre pratar med sina samveten och blir en gång för alla av med det goda samvetet.

- Fantomen-Pierre kommer in tillsammans med det onda samvetet. Dom börjar meka med en bokhylla (i frigolit) som står mot bakfonden.*
- Onda samvetet Nu ska äntligen blodet flyta. *Som en vildvittra.*
- Fantomen-Pierre Ymnigt och rött. *Diaboliskt skratt tillsammans med onda samvetet.* Muahahaha
- Goda samvetet *Goda samvetet kommer in på scenen. Predikar som en präst för Pierre.*
Du kommer att ångra dig om du fullföljer dina onda planer. Han där uppe ser allt. Du kommer att hamna i skärseldens eviga pina. För evig tid kommer du att lyssna till ditt och alla andra fördömdas kvalfyllda skrin. Men det finns hopp. Gå i kloster. Gå direkt i kloster utan att passera "Gå". För att sona dina synder ska du odla äpplen som du sen ska ge till dom fattiga. Då, och endast då kommer din själ släppas in i edens lustgård....
Pierre verkar nästan ha lyssnat. Den goda sidan ler triumferande. Onda samvetet sticker en dolk i ryggen på honom.
.... Bekänn dina synder å ångra dig.....
- Fantomen-Pierre Tack ska du ha. Äntligen blev det tyst på den där fjanten.
- Onda samvetet Nu blir det illdåd för hela slanten.
- Fantomen-Pierre Ska vi gå och ta oss en jävel?
- Onda samvetet Nej, men jag tar gärna en djävul.
Båda ut.

Scen 3.11

På scen: Fantomen-Will, Apu

Sceninnehåll: Will avslöjar att han ska fria till Kristine.

Fantomen-Will	<i>Apu kommer in, släpande på stora koffertar och inväntar Fantomen-Will som kommer in på scen på sitt sedvanliga sätt.</i> Apu, förlovningsringen.
Apu	<i>Plockar fram ett etui ur innerfickan och ger till Will. Ja, herrn. Så herrn har funnit sitt hjärtas prinsessa sent omsider?</i>
Fantomen-Will	Ja, snart ska vi få varandra för eviga tider.
Apu	Herrn är en riktig <i>Will</i> <i>slår händerna för öronen när han fattar att det kommer en komplimang.</i> charmör, en riktig don Juan!
Fantomen-Will	<i>För att överrösta samtidigt som Apu avslutar sin replik. Lalalalala, jag hör ingenting. Inte ens lite grann!</i> <i>Apu ut. Fantomen-Will gömmer sig på den plats han kommit överens om med Kristine.</i>

Scen 3.12

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre, Fantomen-Will, Ensemblen

Sceninnehåll: Ytterligare en fälla slår igen. Will, förklädd till Fantomen, får skulden och flyr.

Kristine	<i>Ensemblen kommer in efter avslutad repetition med Marie och Kristine i spetsen åtföljda av Pierre.</i> Nu börjar det likna nåt. <i>Kristine stampar ihjäl en spindel. Wills trudelutt hörs från gömstället.</i>
Marie	Snart håller ni den kritiska Parissocietetens mått. <i>På sitt vanliga vis.</i> "Ha ha" <i>Marie plockar upp en imaginär spindel, saltar på den och äter upp.</i>
Pierre	Tro mig denna opera är dömd att slås i kras.
André	<i>André och Cherie kommer in från andra hållet.</i> När jag hörde repetitionen kom min operasjäl i extas. <i>Detta verkar först som kritik.</i> Men orden hördes inte, ens från här <i>Lutar sig med örat nära en i kören.</i> nu blir han entusiastisk och det framgår att det egentligen var beröm. precis som en opera ska vara! Snart är det premiär, hinner vi bli klara?
	<u>Låttälle: Andre om hur bra repetitionen var</u>
Kristine	<i>Skyndar mot direktörsparet, Marie kommer lite efter.</i> Jo, kören har repat in alla stämmor perfekt. och orkestern spelar bra trots att Pierres handled är defekt. <i>Någonstans här utlöser Marie Pierres fälla, en bokhylla faller ner mot henne, André lyckas precis rycka undan henne.</i> Dekoren är klar, 2L-har skruvat upp alla lampor, spexmästeriet står i baren...
	<i>Bokhyllan som fallit ner under ensemblens skräckslagna skrik avslöjar Fantomen-Will där han står gömd. Bakgrunden ska se ut som en ingång till katakomberna.</i>
Pierre	<i>Pekar på Fantomen-Will.</i> Där, det var Fantomen som fick hyllan att falla. Han försöker döda oss alla. <i>Fantomen-Will flyr i panik.</i>

Scen 3.13

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre, Ensemblen

Sceninnehåll: Kristine är chockad. Hon kan inte tro att den hon blivit kär i skulle vilja döda henne. Viktigt att det framgår att Pierre är den som lägger skulden på Fantomen och sätter igång jakten.

Kristine *Chockad och bestört. Fa... fa... fantomen.*

Pierre Han vill att du dör!

Kristine Men han som var en sån charmör,
och vi skulle ses just där.
Kristine svimmar i armarna på André.

Marie *Förvirrad, hon hade varit säker på att det var Pierre. Men... Pierre står ju här!?!*

André Jag sa ju att han inte kan förstöra för operan som är hans liv.
Till det har han varken hjärta eller motiv.

Pierre Det finns ingen tid att förlora, vi måste slåss.
För att fånga mördaren måste vi beväpna oss.
Ensemblen springer av scen.

Scen 3.14

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre

Sceninnehåll: Dom beväpnar sig. Det ska framgå att Pierre vill döda dom andra så fort han får chansen.

André	Jag har två pistoler att disponera. På en opera måste man alltid va' beredd att duellera. <i>André lämnar över Kristine, som börjat kvickna till, till Cherie och hämtar pistolerna.</i>
Cherie	Kristine, är allt som det ska?
Kristine	Åh mamma, jag mår bra. Jag menar styvmor, det är i alla fall som jag tror. <i>André kommer tillbaka med pistolerna.</i>
Pierre	<i>han ler elakt</i> Ge mig pistolerna. Jag ska skydda er alla under jakten. Jag är den främste pistolskytten här i trakten!
André	<i>Imponerad.</i> Åh, vad bra min vän. Men då behöver du ju bara en. <i>Ger en pistol till Pierre som inte är helt nöjd.</i>

Scen 3.15

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre

Sceninnehåll: Dom beger sig ner i katakomberna i jakt på Fantomen.

Pierre	<i>Hugger tag i Kristine. Vi måste dela upp oss innan vi går. Ler elakt. Med mig är hon trygg i katakombernas mörka vrår. Dom försvinner ner i katakomberna.</i>
André	<i>Till Cherie. Det finns en annan som är ett hot! Till Marie. Marie, jag har varit en idiot. Hur kunde jag tvivla på, en flicka som jag håller av så?</i>
Cherie	<i>Tror du inte jag har förstått?</i>
André	<i>Åh, vad bra. Varför sa du inte nå't? Han får inget svar så han vänder sig till Marie. Kom nu, släpp inte kontakten! Jag ska ta hand om dig under jakten. André öppnar en ny lönngång och dom båda försvinner in.</i>
Cherie	<i>Fifi, nu är det bara vi två kom ihåg vad vi tränade på: gå på strupen direkt, för maximal effekt. Sen ger hon sig av på egen hand. Var beror på hur många lönn dörrar dekoren lyckas göra. Vi vill helst ha minst tre.</i>

Scen 3.16

På scen: André, Cherie, Pierre, Kristine, Marie, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Ett sångnummer följa där alla jagar varandra kors och tvärs över scen (och ut och in på scen) i ett ständigt ökande tempo. Det ska framgå att det finns många lönngångar kors och tvärs. "I bergakungens sal" kan vara ett lämpligt stycke för detta ändamål. Om det går skulle orquestern spela som en upphakad skiva när Will kommer in tre gånger.

Låttälle: Sång: Kanske I bergakungens sal

Scen 3.17

På scen: Kristine, Pierre

Sceninnehåll: Pierre vill döda Kristine. Hon fattar dock inte det.

Kristine och Pierre kommer in på scen. Kristine tittar sig uppmärksamt omkring samtidigt som Pierre tar fram sin pistol och siktar mot Kristines huvud när hon börjar prata.

Kristine Tror du Fantomen har en pistol som försvar?

Pierre Det finns det en risk att han har.

Kristine Men då hör vi om han försöker nåt eller hur?

Pierre *Hejdar sig, missnöjt: Ja, det har du ju rätt i, vilken tur. Han stoppar ner pistolen och tar upp en yxa som han försöker hugga Kristine med. Men hon får syn på något och springer iväg. Pierre hinner inte stoppa yxhugget och fastnar med yxan.*

Kristine Kolla!
Kristine springer av scen. Pierre står kvar ett tag och får först inte loss yxan, men sen jagar han efter med yxan i högsta hugg.

Scen 3.18

På scen: André, Marie

Sceninnehåll: Marie är orolig för hur det ska gå med hennes pjässkrivande.

André och Marie kommer in och tittar uppmärksamt omkring sig.

- Marie Men min pjäs, hur ska det nu gå för den?
Även om jag lyckas skriva om den igen,
kan jag ju inte använda Fantomen som pseudonym mera.
- André Jo, då, den kommer folk att acceptera.
När vi hittat honom kan vi berätta,
att denna Fantomen inte var den rätta.
Ditt rykte lyser obefläckat, som solen en klar vårdag, som en dövstum albino
utan leverfläckar, som... *Marie avbryter*
- Marie Vi kanske ska hitta Fantomen först?
- André Hm, javisst, åt det hållet är chansen som störst!
Dom springer av scen.

Scen 3.19

På scen: Cherie, Kristine, Pierre

Sceninnehåll: Pierre ger Cherie idén att bränna ner operan.

Kristine springer in från ett håll och ut åt ett annat. Strax efter kommer Pierre in från samma håll som Kristine och Cherie in från ett tredje håll. Pierre med yxan i högsta hugg.

Cherie *Kollar konstigt på Pierre och Yxan. Vad gör du med den där?*

Pierre Eh hh, jag passar på att förstöra lite dekor när jag ändå springer runt här.
Glöm inte våra försäkringsgivare.
Men det går lite långsamt, eld vore effektivare.

Cherie Hmm, jag förstår. Vad tror du om att... *Kristine springer in och avbryter*

Kristine Pierre! Skynda dig, nu försvann Fantomen igen! *Springer ut igen och Pierre springer efter med yxan i högsta hugg och ropar till Cherie.*

Pierre Tänd eld på skiten, bränn!

Scen 3.20

På scen: André, Cherie, Marie

Sceninnehåll: Cherie blir påkommen av André och Marie med att försöka tända på operan. Äntligen begriper André att hon tror att han är otrogen. Båda deras hemligheter avslöjas. Det måste framgå att dom förlåter varandra och återförenas och att båda en gång offrade allt dom hade för att få gifta sig med varandra.

- Cherie *Cherie börjar leka lite med en tändsticksask och lite papper.
Det vore bra med en liten, organiserad, kontrollerad eld... Hon försöker tända men misslyckas.*
- Eller kanske en liten, organiserad men inte helt kontrollerad brasa... Misslyckas återigen.*
- Eller kanske en liten, oorganiserad, okontrollerad eldsvåda... Fortsätter att misslyckas*
- André och Marie kommer in*
- Cherie *Aning aggressiva tendenser* **ELLER EN LIVSFARLIG MORDBRAND!!!**
- André *Bekymrat* Men älskling, vad är det du gör?
- Marie *Förskräckt.* Ska du bränna ner operan din noblessmarodör?!
- Cherie *Påkommen och offensivt.* Skulle jag vilja sabotera?!
Det är minsann inte jag som vill kremera
sorgset ett tjugoårigt, lyckligt äktenskap!
- André *Upprört.* Vem skulle göra en sån galenskap!? *Ser sig omkring.*
- Låttställe: Bang en Boomerang – Svenne & Lotta
Omstart: Vill ha dig – U Lundell
- Cherie *Desperat, anklagande.* Du, som är otrogen med den där sjaskiga slinkan hela dagen!
- Marie Han har ju ölmage och hår på ryggen! *Förolämpat.* Dessutom är han upptagen.
- André Ölmage och hår på ryggen?! Struntprat!
Inte vill väl jag elda upp vårt äktenskap, min fluffiga undulat!
- Cherie Varför tillbringar du mer tid med henne än med din directrice?!
- André Jag hjälper henne bara att passa in här i Paris.
Vi kommer från samma by Vé boá at land ette.
- Cherie Men varför har du inte sagt något min lilla vitlöksbaguette!
- André Jag ville inte att min enkla stam
skulle komma fram.
För att få dig spenderade jag alla pengar och blev helt ruinerad
för att framstå som adlig, och bli accepterad!
- Cherie Min lilla mintpastill,
att du kommer från en enkel bakgrund har jag alltid känt till,
det ser man direkt.
Men när jag valde dig blev jag förskjuten av min släkt.
Jag har inte heller en enda franc till mitt namn.

André Åh min hallondröm, kom i min famn.
Litte puttenutt.

Marie Lika gulligt som när pigan mötte drängen på logdansen förra våren.
Jämför m Engelskans: Get a room Get a höloft. Men inte nu när vi är Fantomen
på spåren.

Cherie Ja, vi måste rädda din opera från denna bandit.

André *Kärleksfullt, Cherie instämmer lika kärleksfullt och tacksamt. Vår opera. Kom vi*
går dit! Dom lämnar scen.

Scen 3.21

På scen: Kristine, Pierre, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Kristine och Pierre finner Fantomen, som är Will med mask och cape. Viktigt att Kristine fortfarande inte begriper att Pierre försöker mörda henne.

Kristine och Pierre kommer in på scen. Pierre försöker återigen hugga mot Kristine som återigen duckar i sista sekund. Kristine har nämligen precis hört någon gråta bakom en lönndörr och böjer sig ner för att inspektera. Pierre blir uppenbart irriterad och uppgiven.

Kristine

Hör du vad det låter?

Det är nån som gråter. Hon lyckas öppna dörren och Fantomen-Will blir synlig där han sitter och gråter.

Scen 3.22

På scen: Kristine, Pierre, Fantomen-Will

Sceninnehåll: Will bedyrar sin oskuld för Kristine som tror honom. Han avslöjar också att han älskar henne och varför han klätt ut sig. Det är viktigt att Pierre verkar ha båda två på kornet.

Fantomen-Will	Jag har inte dödat nån! <i>Sliter av sig masken.</i> Kristine, det är jag! Jag är inte sån. det är någon annan som också har maskerat sig. Jag satt bara bakom fonden för att få träffa dig.
Kristine	<i>Lite misstänksam.</i> Varför klädde du ut dig då?
Will	Jag ville vinna din kärlek som den jag verkligen är, innerst inne, utan att distrahera dig med den jag är ytterst ute.
Kristine	Åh Will, jag tror dig. <i>Omfamnar honom.</i>
Pierre	Men jag tror dig inte. <i>Han drar sin pistol.</i>

Scen 3.23

På scen: Kristine, Pierre, Will

Sceninnehåll: Will vinner fäktningen, men hans tics förstör det för honom igen.

Pierre försöker skjuta Will, men Will rycker fram en värja från en tunna med rekvisita och slår bort pistolen. Pierre rycker åt sig en egen värja och dom två börjar fäktas. Will vinner duellen och håller värjan mot Pierre som ligger på golvet.

Pierre *Ironiskt och sarkastiskt. Ni fäktar ytterst bra.*

Will *Slänger bort sin värja och slår sig själv under konstant muttrande. Åh, jag visste att mina tics skulle slå tillbaka en vacker da'.*

Scen 3.24

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Fantomen-Pierre, Will

Sceninnehåll: Pierre avslöjar på äkta filmskurkmanér att det är han som legat bakom alla olyckor. Viktigt att André hör vad han säger och inser vem som hela tiden legat bakom.

- Pierre *Pierre reser sig upp och tar kommandot igen. Under hans replik kommer André in och drar pistol för att skjuta. Andrés pistol funkar dock inte "javisst ja, den måste laddas" strular med krut ett tag och försöker igen. Då börjar pistolen klicka och fungerar inte heller. André blir mer och mer desperat medan Pierre pratar på.*
Ha ha! Nu har jag både operans sponsor och operans stjärna i mitt våld.
När jag har gjort mig av med er så är operan såld. *Han drar på sig sin mask.*
Och Fantomen får skulden för allt jag gjort, detta inkluderat.
- Kristine Så det är du som har saboterat!
- Pierre Ja, fast det hjälpte ju föga!
Dom där direktörerna är ju så tröga.
Dom la inte ner operan ens då folk dog av olyckorna här.
Men nu när Fantomen dödat både deras dotter och finansjär,
moahahahahaha, då får dom inget val.
Dårar, nu ska ni döden dö. *Precis samtidigt som Pierre attackerar så skjuter André Pierre som faller ner på marken.*
- Will Vilket välriktat skott monsieur.
- André Operan har fått sin final. *Under repliken reser sig Pierre upp igen.*
- Pierre Spelet är inte över!
André vänder sig om och skjuter honom.
- Kristine Åh, du är min hjälte, far!
- André Min lilla prinsessa, du är så rar.
Under repliken har Pierre rest sig igen.
- Pierre Ni får mig aldrig levande!
André skjuter honom.
Cherie kommer inspringande.
- Cherie Fifi och jag hörde ett skott!
- André Det var sista gången han återuppstått.
Under repliken har Pierre rest sig igen.
- Pierre Nästa gång är det jag som tar hem spelet.
André skjuter honom.
Marie kommer inspringande.
- Marie Har ni skjutit svinet?
- André Ja, det var rena slakten.
Under repliken har Pierre rest sig igen.
- Pierre I'll be back.
- André Hasta la vista, baby!
André skjuter honom.
- Kristine Är hans bortgång definitiv?

Marie Ja, bara katter har nio liv.
Under repliken har Pierre rest sig igen.

Pierre Jag kommer igen i Fantomen på operan 2!

Cherie Fifi, buss på honom!
Fifi hoppar (Cherie kastar Fifi) mot Pierre och en brottningsmatch uppstår som Pierre förlorar. När Fifi biter strupen av honom sliter han fram en lång, röd scarf för att symbolisera blod. Den kan kanske vara gömd i Fifi.

Will Ni har räddat mig från en säker död.
Så länge jag lever kommer denna opera ha pengar i överflöd.

Scen 3.25

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre (död), Will

Sceninnehåll: Marie kliver fram och avslöjar att det var hon som skrev den lysande pjäs som Cherie trodde var skriven av Fantomen. Cherie ser på henne med nya ögon och dom blir vänner. Viktigt att det framgår att problemet med pjäsen som måste vara skriven av en berömd författare nu är löst.

Kristine	Men nu när Fantomen inte finns kvar kan inte pjäsen om den magiska flöjten bli klar. Mamma, den var ju kanon!
Cherie	<i>Vill rätta henne men kommer på att hon verkligen sa rätt. Styvmo...</i> Eh, ja, det var en lysande komposition.
Marie	<i>Vågar kliva fram nu när hon hört att Cherie tyckte pjäsen var bra.</i> Eh, men den är faktiskt skriven av mig.
Kristine	Nej han hade mask och cape på sig.
Marie	Ja, titta här! <i>Hon visar fram sin mask och cape.</i> Eftersom bara en pjäs av Fantomen var intressant, klädde jag mig likadant. Min tredje version är snart en realitet. Jag har flera kopior i vattenfast bläck bara så du vet.
Cherie	Förlåt min vän, det ska inte ske igen. Eller hur Fifi? Allt du behöver göra är att klä dig i cape och mask så har vi succén som i en liten ask.
Marie	Och jag får pengar och kan flytta på en gång från den städskrubben som är så trång och ner i dom rymliga katakomberna, tanken svindlar. För där det finns massor med stora spindlar. <i>Hon slickar sig runt munnen.</i>

Scen 3.26

På scen: André, Cherie, Kristine, Marie, Pierre (död), Will

Sceninnehåll: Kristine och Will får varandra och Will blir av med sina tvångstankar. Det måste framgå att Kristine struntar i sina prinsessdrömmar för att få honom innan det avslöjas att han är prins.

Kristine *Kastar sig i armarna på Will. Åh Will, mitt hjärtas prins.
För mig är du den ende som finns.
Jag struntar i den där prinsen jag såg på stan förut.
Jag vill inte va' prinsessa om jag inte får va' med dig var minut.*

Will *Mitt hjärta tillhör bara dig. Will tar fram ringen och faller på knä.
Kristine, vill du gifta dig med mig?*

Kristine *Åh, ja.
Will trär på ringen.*

André *Dom goda nyheterna duggar tätt,
precis som i en operett
Käre svärson från fjärran land,
låt oss nu skaka hand.
Dom skakar hand och Will skakar helt normalt.*

Cherie *Enchanté. Sträcker fram handen som Will kysser helt utan problem.*

Will *Åh, jag är botad, hurra!
Upphetsat. Ge mig en komplimang, en bra! Letar i fickorna efter något att hålla i
handen. Vänta lite!
Tar av sig hatten och blottar prinskronan han haft under hela tiden.*

Marie *Vilken fin krona, den har vi inte sett förut!
Will slänger inte bort hatten.*

Will *Exhalterat. Häxans förtrollningen är bruten till slut.*

Kristine *Vilken förtrollning?*

Will *Att jag ska ha tvångstankar tills någon älskar mig för mitt inre
och inte för att jag är prins William av England.*

Kristine *Jag såg en prins på marknaden. Var det du det va'?*

Will *Ja, min älskade prinsessan Kristine av England, det var ja'.*

Låttställe: Slutlåt. Pierre återuppstår, gärna med defibrillator.